

NOWA

RZECZPOSPOLITA

Wywiad specjalny „Nowej Rzeczypospolitej”
z amerykańskim mężem stanu
w drodze do Czechosłowacji

patrz strona III

Rozwiązanie Sejmu i Senatu

Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej
Nowe wybory do Sejmu dnia 6 listopada

Prezydent RP rozwiązał w dniu wczorajszym Izby ustawodawcze. Niespodziewane to na pozór zarządzenie, wisiało już od dłuższego czasu nad instytucją przy ul. Wiejskiej. Właściwie już od mowy katowickiej p. wicepremiera Kwiatkowskiego, w której sejm i rząd nazwał elementami niestalymi i zmiennymi w życiu politycznym kraju, można było spodziewać się podobnego obrotu sprawy.

Należy sobie uprzytomnić, że z chwili objęcia przez p. Sławkę łaski marszałkowskiej losy obecnego sejmiku zostały właściwie już przesądzone. Rząd bowiem miał przed sobą dwie drogi dla załatwienia sprawy zmiany ordynacji wyborczych: bądź przez uchwałę sejmową, powziętą na sesji zwyczajnej, czy też nadzwyczajnej, bądź przez uzyskanie pełnomocnictw upoważniających Głowę Państwa do wydania stosownego dekretu. Obie te drogi nie gwarantowały pozytywnego rezultatu wobec znanego oświadczenia p. Sławki na zebraniu 4 grup regionalnych, po skończeniu sesji parlamentarnej, w którym wypowiedział się stanowczo przeciw jakimkolwiek zmianom obowiązującej ordynacji wyborczej.

Przed stronnicstwami niezależnymi stał dziś dylemat: wzięcia udziału w wyborach na podstawie dotychczasowej ordynacji i złożenia list kandydatów w rece zgromadzeń okręgowych, tj. tych samych kolegów wyborczych, które przeprowadzały wybory w r. 1935. Bez względu na to jak ustosunkują się do tego stronnictwa opozycji, będące dziś ośrodkami dyspozycyjnymi sił społecznych w kraju — abstrahując od wszelkich trudności i komplikacji jakie nowa sytuacja w dalszym swym rozwoju może nasunąć, należy stwierdzić, że zarządzenie Prezydenta RP jest jakby otwarciem nowej karty w naszym życiu politycznym.

Nim biała jej i pusta w tej chwili powierzchnia zapisze rozwój wypadków nową, trudną dziś do przewidzenia, treścią — należy podkreślić jedno: karta nakreślona ręką pułkownika Sławki, obejmująca szmat polskiego życia politycznego od uchwalenia osławionych ordynacji wyborczych, poprzez „plebiscyt milczenia” w dniu 8 września 1935 r. i dzieje obecnego sejmiku aż po jego wczorajsze rozwiązanie — została bezpoczątkowo odwrócona i uważać ją już można za należąca na szczęście, do przeszłości.

W przedostatnim ustępie swego zarządzenia Prezydent RP mówi: „Od nowych izb ustawodawczych oczekiwać będę zajęcia stanowiska w sprawie ordynacji wyborczych do sejmiku i se-

natu”. W tym krótkim zdaniu mieści się dowód, że najwyższe czynniki w państwie zdecydowały się wejść na drogę likwidacji anormalnego stanu rzeczy przy ul. Wiejskiej, czego oddawać domagało się całe polskie społeczeństwo.

Lecz jest również w powyższym zarządzeniu i inny ustęp stokroć ważniejszy, a jest nim zdanie stwierdzające, że: „Wzrosło w szerokich masach narodu zrozumienie potrzeby czynniejszego udziału w pracy dla państwa”.

Jeśli przypomnimy sobie z kolei, że od lat kilku odmawiano tym masom prawa „współudziału w pracy dla państwa” pod pozorem ich... niedojrzałości — to cytowane słowa najbardziej autorytatywnego w państwie

czynnika nie tylko że dają nam dowód pełną satysfakcję, przekreślając dotychczasowe jego traktowanie, ale dowodzą, że na najwyższym szczeblu drabiny państwowej nastąpiło uznanie roli czynnika społecznego, którego wypowiedzi, rezolucje i uchwały na wiecach, zebraniach i akademiach — pozostawiały do tychczas wrażenie, iż... padają w próżnię.

Z tego punktu widzenia, nie przesadzając niczego na przyszłość, należy potraktować rozwiązanie sejmiku i senatu z całą życzliwością, a nawet z dobrą wiarą jako zwrot bezwzględnie dodatni, którego skutków wprawdzie nie można teraz przewidzieć, ale wolno oczekiwać, że o ile po tym pierwszym kroku nastąpią dalsze podobne, stać

się one mogą przełomowymi w obecnej sytuacji politycznej i do prowadzić do normalizacji życia publicznego.

Dekret Prezydenta RP

We wtorek 13 bm. około godz. 2-ej po południu dyrektor biura w prezydium rady ministrów p. major Lepecki doręczył p. marszałkowi sejmiku p. Waleremu Sławkowi i wice-marszałkowi senatu dr. J. Barańskiemu (wobec nieobecności w Warszawie p. marszałka A. Prystora) następujące zarządzenie Pana Prezydenta Rzplitej:

Od czasu ostatnich wyborów do izb ustawodawczych nastąpiły w życiu wewnętrznym Polski istotne przemiany, miały miejsce nowe, a doniosłe inicjatywy w dziedzinie stojących przed społeczeństwem zadań, wzrosło w szerokich masach narodu zrozumienie potrzeby czynniejszego współudziału w pracy dla państwa.

Uznałem tedy za wskazane odnowienie składu tych izb, ażeby mogły one w pracy swej dać pełniejszy wyraz nurtującym w społeczeństwie prądom.

Od nowych izb ustawodawczych oczekiwać będę zajęcia stanowiska w sprawie ordynacji wyborczych do sejmiku i senatu.

W związku z powyższym na podstawie art. 13 ust. 2 (pkt. h) ustawy konstytucyjnej rozwiązuję sejm i senat z dniem dzisiejszym.

Prezydent Rzeczypospolitej
(—) Ignacy Mościcki
Warszawa, 13.9.1938.

Posiedzenie gabinetu

Dnia 13 bm. o godz. 14 odbyło się posiedzenie rady gabinetowej pod przewodnictwem premiera Składkowskiego.

Wybory do Sejmu
6 listopada

13-go bm. wieczorem w Dzienniku Ustaw ogłoszono zarządzenie (Dokończenie na str. 2)

Jasny punkt na ponurym tle

Pozytywne stanowisko Polski i sudecki bluff
Wrażenia dnia w kuluarach Ligi

(Specjalna obsługa telefoniczna „Nowej Rzeczypospolitej”)

GENEWA 14.9. Temperatura kuluarów Ligi Narodów była dziś znowu wyjątkowo podniecona. Wiadomości nadchodzące z Pragi stawały się z każdą godziną bardziej niepokojące. — Ogłoszenie stanu wojennego w całych Czechach północnych, bójki, awantury i prowokacje, zabici i ranni, przy czym pierwsze wiadomości co do ich liczby, jakie tu nadeszły, były na szczęście znacznie przesadzone wreszcie ultimatum Henleina, żądające w ciągu 6 godzin cofnięcia dekretu o stanie wojennym — oto co do późnego wieczora trzymało w napięciu członków zgromadzenia.

Na tym dość ponurym tle wiadomość jaka nadeszła z Warszawy, o rozwiązaniu sejmiku polskiego i rozpisaniu nowych wyborów wywarła jak najlepsze wrażenie. Wiadomość ta ucie-

żyła wszystkich, ponieważ wiąże się ją tutaj z ogólną sytuacją międzynarodową i dążeniem Polski do utworzenia jednolitego frontu narodowego na wypadek katastrofy wojennej.

Wśród zebranych w Genewie dyplomatów i dziennikarzy przeważa pogląd, że wczorajsza decyzja Prezydenta RP dyktowana została troską o jak najrychlejsze utworzenie w Polsce takich warunków politycznych, w których mogłaby być zrealizowana idea jedności narodowej, będąca najniezbędniejszym warunkiem obronności państwa.

W ogóle wydarzenia dnia wczorajszego skreślić można w słowach następujących: mowa Hitlera w zasadzie w ni-
czym sytuacji nie zmieniła.

Niemniej jednak ciągle jeszcze

panuje tutaj pogląd, że taktykę Berlina uważać należy za rozgrywkę pokerową i dlatego przytłaczająca większość delegacji wyraża opinie, iż dalsze ustępstwa Pragi nie tylko nie polepszą ale raczej pogorszą sytuację.

Dlatego nikogo nie zdziwił fakt, że premier Hodža oświadczył, iż nie wznowi rokowań z Niemcami sudeckimi dopóki nie nastąpi z ich strony uspokojenie i zaprzestanie prowokacji. Oświadczenie zaś ze strony Henleina, iż warunki karlsbadzkie uważać należy już za przestarzałe i wyprzedzone wydarzeniami traktuje się tutaj jako nowy bluff gry sudeckiej.

W tych warunkach nikogo nie zdziwiły wiadomości, że rządy francuski i angielski zasiadają w permanencji.

(A.)

Pełna tabela loterii — wszystkie ciągnięcia dnia bieżącego

patrz strona IX

Rozwiązanie Sejmu i Senatu

(Dokończenie ze str. 1-ej)

nie Prezydenta Rzplitej o wyborach do sejmiku i senatu.

Dzień głosowania do sejmiku wyznaczono na 6 listopada r. Równocześnie ogłoszono kalendarz wyborczy, zawierający terminy poszczególnych czynności wyborczych.

14-go bm. Prezydenta RP powoła generalnego komisarza wyborczego i jego zastępcę.

Kalendarz wyborczy do Sejmu

14 września Prezydent R. P. powoła generalnego komisarza wyborczego i jego zastępcę;

do 23 września powołanie okręgowych komisji wyborczych;

do 30 września powołanie przewodniczących obwodowych komisji wyborczych, a do 3 października

powołanie członków tych komisji. Ukończenie sporządzania spisów wyborców do Sejmu.

Ukończenie wyborów do zgromadzeń okręgowych i zgłaszanie przez wyborców delegatów do tych zgromadzeń;

do 4 października przedłożenie spisów wyborców przewodniczącym komisji wyborczych.

Podział powiatów na obwody głosowania.

Ogłoszenie terminów i miejsc wyłożenia spisu wyborców;

6 października wyłożenie do publicznego przeglądu spisu wyborców;

do 8 października przewodniczący okręgowych komisji wyborczych unieważniają wybór delegatów do zgromadzenia okręgowego, jeżeli wybór ten został dokonany nie zgodnie z prawem i zarządzają wybory uzupełniające;

18 października ostatni dzień przeglądania spisów wyborców.

Zgromadzenia okręgowe ustalają listy kandydatów na posłów;

do 18 października Kandydaci na posłów wyrażają zgodę na kandydowanie;

19 października zatwierdzenie list kandydatów na posłów;

do 22 października zastępcy kandydatów na posłów wyrażają zgodę na kandydowanie;

do 25 października uzupełnianie i korygowanie list wyborczych;

do 28 października ogłoszenie list kandydatów na posłów ze wskazaniem dnia i godziny głosowania;

5 listopada wyłożenie do przeglądu ostatecznego ustalonego spisu wyborców;

6 listopada GŁOSOWANIE DO SEJMU

9 listopada ustalenie wyniku głosowania i przyznanie mandatów;

18 listopada ogłoszenie wyników wyborów do Sejmu;

do 25 listopada wnoszenie do Sądu Najwyższego protestu przeciw wyborom.

Kalendarz wyborczy do Senatu

do 28 września powołanie przewodniczących wojewódzkich kolegiów wyborczych

oraz ich zastępców;

do 1 października powołanie przewodniczących zebrań obwodowych;

do 4 października dostarczenie przez władze spisów wyborców do senatu;

podział powiatów na obwody wyborcze;

ogłoszenie terminu i miejsca wyłożenia spisu wyborców i wnoszenie reklamacji;

6 października wyłożenie do publicznego przeglądu spisów wyborców do senatu;

13 października ostatni dzień przeglądania spisu wyborców;

do 23 października poprawianie i uzupełnianie spisu wyborców;

23 października zebrań obwodowych wybierają delegatów do wojewódzkich kolegiów wyborczych;

13 listopada wojewódzkie kolegia wyborcze powołują senatorów oraz ich zastępców;

18 listopada

Technika wyborów

WYBORY DO SEJMU

Całe państwo dzieli się na 104 okręgi wyborcze, w tym Warszawa podzielona jest na 6 okręgów.

Każdy okręg wyborczy wybiera dwu posłów. Warszawa więc wybiera 12-tu posłów, a cały kraj — 208 posłów. Z tych więc — 208 posłów

ogłoszenie wyniku wyborów do senatu;

do 25 listopada Prezydent Rzplitej powołuje senatorów;

wnoszenie do sądu najwyższego protestów przeciwko wyborom w wojewódzkich kolegiach wyborczych.

składa się sejm.

Każdy okręg wyborczy dzieli się na obwody głosowania, liczące najwyżej 3.000 mieszkańców.

Prawo głosowania do sejmiku ma każdy obywatel, który przed dniem zarządzenia wyborów ukończył 24 lata.

Głosowanie odbywa się ściśle na

kandydatów na posłów, wymienionych na liście, ustalonej dla każdego okręgu wyborców przez zgromadzenie okręgowe.

Kandydatów na posłów musi być w każdym okręgu co najmniej 4-ch, z których dwu zostaje wybranych posłami.

Posłem może zostać każdy obywatel, który ma ukończonych lat 30.

WYBORY DO SENATU

Jednocześnie z wyborami do sejmiku zarządzone będą wybory do senatu.

Senat składa się z 96 senatorów. Prezydent RP powołuje (mianuje) 32 senatorów, resztę senatorów, tzn. 64, wybierają wojewódzkie kolegia wyborcze.

Kolegia te składają się z delegatów wybranych na zebraniach obwodowych przez obywateli, mających ukończonych lat 30 oraz posiadających: odznaczenia orderami wojskowymi lub cywilnymi, bądź wyższe wykształcenie, bądź też zasiadających w prezydiach organizacji społecznych.

Senatorem może zostać każdy obywatel po ukończeniu lat 40.

Warszawa wybiera 6 senatorów. Województwo warszawski i łódzkie po 5-ciu, kielecki i łwowski po 6-ku, lubelskie, wołyńskie, krakowskie i poznańskie po 4-ch senatorów itd.

Rok szkolny zaczął się ale nie dla nich

Nędza dzieci w szkołach powszechnych

Do jednej ze szkół powszechnych w śródmieściu co dzień o godz. 12,30 przychodzi pewien uczeń. Natychmiast po przybyciu udaje się do szatni. Tam zdejmując obuwie i rusza na lekcje w skarpetkach. Jego bućki są w takim stanie, że wstydził się je nosić w szkole. Obawia się docinków zamożniejszych kolegów.

To dzieje się w śródmieściu. I tutaj ten chłopczyk nie jest wyjątkiem. Na peryferiach jednak prawdziwym wyjątkiem jest dziecko przyzwyczajone do ubrania i obuwia.

Urzędowe statystyki mówią o liczących tysiącach, przeznaczonych na opiekę nad dziećmi. Mówią o tysiącach dzieci, korzystających z pomocy. Mniejsza o te liczby. Bardziej od wyjaśnienia urzędowych interesów nas informacja nieoficjalna.

Poczekalnie jednego z ośrodków opieki społecznej opuszcza mężczyzna w średnim wieku. Cała jego postać, każdy ruch świadczy o złości i zdenerwowaniu. Wychodzi, mocno trzaskając drzwiami.

— Czy załatwił pana odmownie?

— Wcale nie załatwił! Mam czworo drobniaków. Ile się musiałem nalać o miejsce w szkole! A teraz, kiedy już są przyjeżdżają — nie mają w czym pojechać. Są półnagie i boso. Dosłownie.

— Jest pan bezrobotnym?

— Tak. Kierowniczka ośrodka skierowała mnie do instytucji, która rzekomo miała dawać pracę. Poszedłem tam — i okazało się, że ta instytucja nigdy nie zajmowała się pośrednictwem pracy, a przy tym — od dawna nie istnieje. Diabli mnie już biorą! Ile razy tu przychodziłem! Odsyłała mnie od Anasza do Kalfasza. Przychodzę, czekam na próżno, marnuję czas. Nie mogę się starać o robotę, bo cały czas mam zajęty chodzeniem do opieki.

— A czy był już wywiad?

— Był. Już dawno. Zobaczyli, w jakich warunkach mieszkam. O mnie zresztą mniejsza, ale nie mogę patrzeć, jak się dzieciaki marnują. Szkoła zaczęła się, ale nie dla nich. W szkole przynajmniej tyknęłyby trochę tej zupy. Bo teraz głodujemy całe dni.

— A możeby dzieci poszły do szkoły tak jak są? Niech się opieką wstydi, a nie pan!

— Tak nie mogę ich posłać. Brak im dosłownie wszystkiego.

— Nie wiem jak to jest — dodaje po chwili. — Jeden zrobił awanturę, to go woźny wyrzucił. A drugi urządził jeszcze większą — i dostał wszystko.

TEORIA I RZECZYWISTOŚĆ

Praktyka różni się od teorii, jak kulis od sceny.

Nie wierzymy zbyt optymistycznym statystykom urzędowym. Imponujące są cyfry, oficjalnie podawane ra wierzni. Wydadzą się jednak bardzo niskimi — wobec ogromu potrzebujących pomocy.

Tysiące złotych. Tysiące dzieci. Ośrodki opieki w całym mieście.

Karygodne lekceważenie życia robotnika Maszynista w śmiertelnych netach

ŁÓDŹ, 14.9. Mimo interwencji Inspektoratu pracy, przemysłowcy łódzcy nie kwapią się jakoś z instalowaniem w swych fabrykach urządzeń ochronnych, lekceważąc życie robotników.

Wczoraj zdarzył się tragiczny w skutkach wypadek w zakładach Włocławskiej Manufaktury przy ul. Rokicińskiej 91.

Robotnik 34-letni Piotr Wierzbicki (Włocławska 18) w chwili zdejmowania pasa transmisyjnego, pochwycony został za rękę z taką siłą, że pas o-

derwał mu lewą rękę od barku a następnie rzucił ciało z wielką siłą o ścianę. Wezwano lekarza, który stwierdził poza urwaniem ręki, pęknięcie czaszki, złamanie ręki prawej i uszkodzenie klatki piersiowej.

W stanie beznadziejnym przewlezione nieszczęśliwego robotnika do szpitala.

Często używanie znachora kończy

Znachorzy grasują pod Warszawą Potworny sposób na „złę” w człowieku

Dotychczas jeszcze istniały wsie, nawet w najbliższym sąsiedztwie Warszawy, w których do chorego wzywa się znachora. Wsie takie w rzą w czary i zaklęcia i nie uznają pomocy lekarskiej. Niestety ani nauczyciele szkół powszechnych wiejskich, ani inne elementy inteligentne nie mogą nic poradzić na tego rodzaju przejawy ciemnoty.

Często używanie znachora kończy

się tragicznie. Zdarzały się wypadki, że wskutek „czarodziejskiego” leczenia chore umierał, pomimo, iż normalnie leczony byłby wyzdrowiał na pewno. Ośrodki stosowane przez znachorów nie ograniczają się do ziół.

Zaraz mamy do zanotowania jeszcze jeden fakt. We wsi Zasłoki pod Tarchominem do chorego gospodarza Ryszarda Lipińskiego wezwano znachorkę. Baba orzekła, iż należy „złę” z chorego wypędzić.

Dała na to doskonały sposób. Należy chorego włożyć do skrzyni brzozonej, skrzynię tę zabić gwoździami, posmarować smołą i podpalić. Gdy się skrzynia dobrze osmoli, położyć w nią „złę” będzie wykurzony z chorego.

Zabieg miał być wykonany ubiegłej niedzieli. Dzięki temu, że dowiedziała się o tym policja, przedsięwzięto odpowiednie środki, aby nie dopuścić do katastrofy. Znachorkę Salomeę Kwiatkowską, zatrzymano.

Władze administracyjne w Gdyni nadesłały w ostatnich dniach do ponad 200 osób zamieszkałych w Gdyni decyzja, na mocy której osoby te muszą wyjechać z miasta portowego w ciągu 2 tygodni.

Jak wiadomo Gdynia leży w granicach granicznym i podlega specjalnym przepisom. Przeważnie wysiedlani są z Gdyni w drodze administracyjnej mieszkańcy wyznania mojżeszowego.

200 żydów wysiedlony z Gdyni

Ministerstwo Skarbu opracowuje obecnie tezy do rozporządzenia, które unormuje sprawę wymiaru podatku dochodowego w postaci ryczałtu dla drobnych płatników.

Ryczałt ten przypuszczalnie będzie wymierzany wraz z podatkiem obrotowym. Chodzi o znaczne zmniejszenie w pracy w urzędach, które mają wiele do roboty z drobnymi wymiarami.

Opracowywanie ryczałtu podatku dochodowego

Wkrótce otwarcie sezonu

„POBOŻNE KŁAMSTWO”

z POLA NEGRI

KINO STUDIO

Wkrótce otwarcie sezonu

„POBOŻNE KŁAMSTWO”

z POLA NEGRI

KINO STUDIO

Wkrótce otwarcie sezonu

„POBOŻNE KŁAMSTWO”

z POLA NEGRI

KINO STUDIO

Wkrótce otwarcie sezonu

„POBOŻNE KŁAMSTWO”

z POLA NEGRI

KINO STUDIO

Giełda pieniężna

DEWIZY: Holandia 286,70; Berlin 212,54; Bruksela 89,76; Gdańsk 100,00; Helsinki 11,15; Kopenhaga 113,60; Londyn 25,95; Mediolan 27,94; Nowy Jork 5,31,63; Nowy Jork (kabel) 5,31,88; Oslo 131,25; Paryż 14,37; Praga 18,34; Sztokholm 131,90; Tel Aviv 24,70; Zurych 120,20; Marka niem. srebrna 84,00.

PAPIERY PROCENTOWE: 3 proc. poz. prem. lnu. I em. 84, II em. 85,50; 4 i pół proc. wewnętrzna 66; 4 proc. konsolid. 66,75; 4 i pół proc. ziemskie 64,63; 5 proc. Warszawa (1935 r.) 73,75; odcinki po 1000 zł 74,75; 5 proc. Łódź (1935 r.) 66,45; 8 proc. składowa Warszawa 79,50.

AKCJE: Bank Polski 124,75; Węgiel 35,75; Starachowice 33,25; Żyrardów 60; Modrzejów 47,50.

Giełda zbożowo-towarowa

Ogólny obrót na wczorajszym zebraniu giełdy zbożowo-towarowej wynosił 2.206 ton. W tym pszenicy 120 ton — tendencja spokojna; żyta 643 tony — tendencja spokojna; jęczmienia 354 tony — tendencja spokojna; owsa 128 ton — tendencja spokojna; maki pszennej 243 tony — tendencja spokojna; maki żytniej 479 ton — tendencja spokojna; nasiona — tendencja spokojna; pastewne i inne — tendencja spokojna.

(Ilo filmowego sezonu Przygody Robin Hooda

„Największy film, jaki kiedykolwiek i gdziekolwiek wyprodukowano!” — Tak określa za granicą prasa nowy bohater film z Errolem Flynnem, oparty na ekscytujących pełnych tempa i przygód legendach o Robin Hoodzie.

„Przygody Robin Hooda” — film — gigant, film — epopea, zrealizowany został nakładem bajątkowych sum przez dwóch najwybitniejszych realizatorów

Ameryki: Michaela Curtiza, (twórca „Kapitana Blooda” i „Szarży Lekkiej Brygady”) oraz Williama Keighleya (twórca „Księża i Żebraka”).

Rola Robin Hooda jest istotnie jak by stworzona dla Errola Flynna, któremu partneruje piękna Olivia de Havilland.

Film „Przygody Robin Hooda” — chluba wytwórni Warner Bros, ukaże się już jutro w kinie „Colosseum”. (N.)

Stany Zjednoczone nie były i nie będą obojętne na losy świata

Amerykański mąż stanu w drodze do Czechosłowacji

Pułkownik J. W. Murray o sytuacji politycznej Europy

Wywiad specjalny dla „Nowej Rzeczpospolitej” w Expressie Zbąszyn — Warszawa

Copyright by „Nowa Rzeczpospolita” Warszawa 1938. Przekład bez podania źródła wzbroniony.

— Pułkownik John W. Murray, wybitny działacz społeczny, amerykański potentat finansowy, jeden z najlepszych znawców spraw Europy środkowej, przejeżdżać będzie w dn. 13 września przez Polskę!

Oto wiadomość, która zelektryzowała redakcję „Nowej

W Expressie Zbąszyn — Warszawa

Mimo wszystko postanowiłem zaryzykować i... wykorzystując na przemian wszelkie dostępne środki lokomocji zdążyłem na czas do Kutna, gdzie wsiadłem do expressu Zbąszyń — Warszawa.

Krótki dialog z uprzejmym konduktorem upewnił mnie, że jestem na właściwym tropie. Płk Murray wraz ze swym sekretarzem spożywał właśnie lunch w wagonie restauracyjnym. Z daleka już rozpoznałem charakterystyczne sylwetki cudzoziemców. Półmisek „toalet” świadczył niezbicie o ich

Rzeczpospolitej” w nocy z poniedziałku na wtorek. Wiedziałem, że o jakimkolwiek wywiadzie z pułkownikiem Murray mowy być nie może z dwóch zasadniczych powodów:

1) płk Murray w ogóle nie rozmawia z dziennikarzami na tematy polityczne lub społeczne i z zasady nie udziela żadnych wywiadów, oraz

2) płk Murray nie opuści wagonu na żadnej stacji w Polsce.

amerykańskim pochodzeniu.

Zająłem miejsce przy sąsiednim stoliku i — odetchnąłem z ulgą. Połowa pracy była już po za mną.

Sposobność do zawarcia znajomości nadarzyła się niebawem. Amerykanie prowadzili dyskusję na temat uzdrowisk europejskich. Wtrąciłem kilka słów. Rozmowa nawiązała się szybko. Po kwadransie gawędziliśmy już przy wspólnym stole, a kiedy wyczułem, że lody zupełnie już były przefarniane, zaryzykowałem pierwsze pytanie.

Dookoła tematu

— Pan pułkownik zna zapewne już treść mowy kanclerza Hitlera?

— Owszem, znam, a... czy drogi pan nie jest przypadkiem, uchować Boże, dziennikarzem?

— Ba! oczywiście, że tak i, jeśli odbywam w tej chwili tę miłą podróż, to w tym jednak celu, aby móc czytelników naszego pisma poinformować, jak to też wygląda prawdziwy, stu procentowy mąż stanu Ameryki Północnej i czy odpowiada prawdzie oszczerca pogłoska, że słynny płk J. W. Murray mdleje na widok ludzi pióra lub po prostu wyrzuca ich za drzwi?

Płk Murray zanoszą się w odpowiedzi długim, serdecznym śmiechem.

— Good, Good! To mnie pan ubrał! Ale ja mimo wszystko,

mimo że chce, aby czytelnicy pańscy mieli o mnie jak najlepsze wrażenie, nie mam nic, ale to absolutnie nic do powiedzenia.

— Zgoda. Wystarczy mi przyjemność odbywania z pułkownikiem podróży przy jednym stole.

Blisko pół godziny siedziałem jak na rozżarzonych węglach. W notesie i w głowie roi się od pytań zasadniczych, ważnych, a tu ospała rozmowa o pogodzie, o omylności biuletynów meteorologicznych (więc nie tylko PIM jest omylny!) i znowu o deszczach przelotnych, o wiatrach północno-wschodnich.

Ani cienia nadziei na zmianę tematu.

A przecież pociąg unosi nas coraz dalej. Warszawę mamy już dawno poza sobą, za parę godzin granica i... wróć jak niepyśzny z pustymi rękami.

Nareszcie!

Punkt zaczepienia

Rzucam spojrzenie na stos gazet, starannie poukładanych na stole. Jest. Mam punkt zaczepienia.

— Czy pułkownik wie, że syn prezydenta Roosevelta walczy ze śmiercią?

— No, nie jest tak źle. Przed wyjazdem do Europy widziałem się z prezydentem. Lekarze upewniali go, że zdrowiu syna nie grozi żadne niebezpieczeństwo.

— To i chwala Bogu, bo kłó-

Blok Ameryki, Anglii i Francji

— Chmury, które gromadzą się nad światem, omijają jednak szczęśliwie Stany Zjednoczone — wtrącam ostrożnie.

Pułkownik marszczy brwi i spogląda ze zdziwieniem.

— Więc cóż stąd, mój panie?

— Czy chce pan przez to powie-

dieć, że losy świata nas nie interesują?

— Owszem, ale jako biernych widzów. Przecież Stany Zjednoczone niewąznie wyraziły swoje desinteressement.

— Brednie! drogi panie. USA isolation? (odosobnienie Sta-

nów Zjednoczonych?). Wiem, że w wielu państwach europejskich usiłuje się takie stanowisko imputować Ameryce. Ale może pan być przekonany, my dear, że Stany Zjednoczone nigdy nie były i nie będą obojętne na losy świata ani tym bardziej Europy. Mówię tym bardziej, gdyż jesteśmy silnymi wiezami związani z W. Brytanią i Francją. Z narodami tych państw łączą nas nie tylko długotrwała, serdeczna i wypróbowana przyjaźń, lecz i wspólne interesy gospodarcze i polityczne.

Obywatel amerykański nie poskapił krwi w okresie wielkiej wojny, aby udowodnić czynnie swoją miłość do zaprzyjaźnionych narodów. My nie zmieniamy swoich sympatii i przyjaźni.

Jeśli prezydent Roosevelt twierdzi, iż nie chce ingerować w wewnętrzne sprawy europejskie, to nie dlatego, iż chce on dla siebie zarezerwować wygodną rolę widza, lub „trzeciego w kłótni” (polskie przysłowie: „gdzie dwóch się bije, tam trzeci korzysta”).

Autograf pułk. J. Murray'a dla Czytelników „Nowej Rzeczpospolitej”

The end of the small nations has become a danger to the world peace. It is true that the small nations are not a threat to the world peace, but the great nations are a threat to the world peace. The small nations are a threat to the world peace, but the great nations are a threat to the world peace. The small nations are a threat to the world peace, but the great nations are a threat to the world peace.

W dobie obecnej apeluje się bardzo często do małych narodów, aby wywarły swój wpływ moralny na obronę zasad sprawiedliwości w życiu międzynarodowym.

Idea, która głosi, że prawo dominuje nad siłą, lub raczej, że siła powinna być na usługach prawa, jest dewizą samostanowienia małych narodów, które stoją czujnie na straży pokoju światowego.

J. W. MURRAY

Do czasu bez presji z zewnątrz

Prezydent Roosevelt jako szczerzy demokrata chce umożliwić łagodzenie zatargów w duchu wzajemnego porozumienia, bez żadnej presji z zewnątrz. To jednak jego szlachetne stanowisko tłumaczą sobie niektórzy opacznie. I tłumaczą, fałszywie. Nie sądzę, aby ci interpretatorzy mów Roosevelta chcieli doczekać takiej chwili, kiedy USA łącznie ze swymi przyjaciółmi zażąda zrzeczenia się wszelkich śmiesznych i dziwacznych pretensji rewizjonistycznych. Tutaj, w Europie, państwo zapomnieli widocznie o przebiegu wojny światowej.

— Ale co pan tam robi?

— Notuję słowa pana pułkownika. Przecież to jest bardzo ważne, to co pan powiedział.

— No, no. Wyraziłem wyłącznie swój prywatny pogląd na te sprawy. Nie taję oczywiście, że tak myśli każdy bez wyjąt-

ku obywatel Stanów Zjednoczonych. My wojny nie chcemy. A wszelkie tzw. pożalowania godne zatargi zbrojne w Europie, w których orbitę chce się wciągnąć państwa powołane do strzeżenia sprawiedliwości powszechnej, uważamy za groźbę dla pokoju światowego.

Humbug „odosobnienia”

Tu pułkownik przez dłuższą chwilę spoglądał w zadumie na uciekający przed nami krajobraz. Sekretarz jego, młody, wyrobiony dyplomata, podsuwa mu kilka pism francuskich.

Płk Murray rzuca na nie od niechcenia okiem i starannie zapala zagasłą w międzyczasie fajkę.

— Czy pan zna przysłowie

francuskie „przyjaciele naszych przyjaciół są naszymi przyjaciółmi”? To przysłowie jest bardzo aktualne w dobie obecnej. My jesteśmy związani wprawdzie z Anglią, ale pamiętamy o licznych przyjaciółach szlachetnego narodu angielskiego.

Płk Murray zaperza się nagle i zaczyna mówić podnieconym głosem:

— Odosobnienie Stanów Zjednoczonych?! Humbug, my dear friend. Wydaje mi się, że to właśnie zupełnie inny naród skutkiem swoistej polityki jego przywódców jest teraz najbardziej odosobniony i osamotniony w Europie i w ogóle w świecie.

I — to wszystko.

Pułkownik Murray wstaje od stołu i wyciąga przyjaźnie rękę.

— Żałuję, że nie mogę zrekompensować trudów związanych z pościgiem za moją skromną osobą.

Ale ja doprawdy teraz jestem na urlopie. Jadę tylko dla osobistej przyjemności.

— Czy pan pułkownik znajduje, że Europa nadaje się w tej chwili do weekendu?

Gałązki oliwne

— Proszę pana, to wszystko zależy od usposobienia i charakteru. My, Amerykanie, jesteśmy wprawdzie znani ze spokoju i łagodnego usposobienia, ale lubimy przebywać w atmosferze, którą cechuje podniecenie.

Wierzmy, że działamy wówczas łagodząco, a w każdym razie przyczyniamy się znacznie do uspokojenia rozgorączkowanych umysłów. Ja zresztą nie mam tu żadnych aluzji na myśli. Proszę więc przeprosić za zawód i zarazem pozdrowić czytelników „Nowej Rzeczpospolitej”.

— Dziękuję i życzę pułkownikowi miłej podróży. Do zobaczenia.

— All right. Wszystko jest możliwe. Możemy się więc jeszcze w życiu spotkać. Powiem teraz panu w zaufaniu, że krąży o mnie wersje, iż w swoich walizkach podróżnych wożę gałązki oliwne. Nie sądzę jednak, aby wam, Polakom, gałązki takie były teraz potrzebne. Pocóż je zresztą macie sprowadzać z za oceanu, jeśli hodujecie pod dostatkiem inne szlachetne owoce: swoje i importowane z bliskiej wam Francji.

Płk Murray uśmiecha się po łobuzersku, kładzie palec na ustach i szepce mi do ucha:

— Niech pan nie pisze o moim stosunku do dziennikarzy. Widzi pan przecież, że mam do nich na prawdę słabość.

Więc jeszcze raz: wyraziłem opinię przeciętnego obywatela Stanów Zjednoczonych.

WAL. B-ICZ.

Z podróży po ciepłym Podolu (II)**Coraz więcej polskich winnic
W Polsce 42 razy większy podatek od wina niż w Rumunii**

BORSZCZÓW, wrzesień 1938
Winnice polskie mają już swoją bogatą przeszłość.

Powstały jeszcze w wiekach średnich. Produkcja samego wina prowadzona jednak była na bardzo minimalną skalę i najprymitywniejszymi sposobami.

Przed wojną już produkowano tu wina, ale robiono to po amatorsku.

Większy rozwój rozpoczął się dopiero w Polsce niepodległej, najprzód na wzór włoski, potem jednak pierwszą winnicę na wzór francuski założył w Chmielowej p. Głazewski. Jest to winnica prowadzona na większą skalę. Poza tym do większych winnic w powiecie zaleszczyckim należy Dzwiniacz p. Wartanowicza, farma pracowników umysłowych Hołszowa i tamże (pow. borszczowski), winnica p. Kokurewicz oraz wiele innych.

Ilość winnic zwiększa się w szybkim tempie.

Obecnie już zarejestrowanych jest 125 ha winnic.

Szkółki produkują rocznie około 120.000 sadzonek, rozchwytywanych przez producentów, którzy poza tym sprowadzają stale z zagranicy różne odmiany sadzonek.

Zdawałoby się, że nie już nie stoi na przeszkodzie olbrzymiemu rozwojowi winnic w Polsce i produkcji wina, zwłaszcza że wszyscy zrozumieli korzyści, jakie z winogron może czerpać tutejsze rolnictwo. Do zakładania winnic przystępować już także i małorolni właściciele i jest nadzieja, że produkcja wina ma w Polsce wielką przyszłość.

Ale...

Rozwojowi winnic stoi na przeszkodzie ustawodawstwo podatkowe. Ustawy o produkcji wina w Polsce jeszcze nie ma, jest natomiast ustawa o podatkach od wina. Jest to podatek olbrzymi w porównaniu z podobnymi podatkami w innych państwach.

W Polsce płaci się podatek od wina 1,26 zł od litra, podczas gdy we Francji podatek ten wynosi 0,05 zł od litra, w Rumunii 0,03 zł, w Niemczech w ogóle takiego podatku nie ma.

Dlaczego nasi winiarze muszą opłacać tak wielki haracz? Jest to wynik naszych umów handlowych z zagranicą.

Może ma to swoją rację z punktu widzenia naszego handlu zagranicznego, ale nie ma racji, gdy chodzi o nasz wewnętrzny rozwój gospodarczy.

Zdają sobie już z tego sprawę nasze władze skarbowe i próbują przyjąć winiarstwu z pomocą. Jest ona jednak bardzo słaba i jak dotychczas stanowi dotację Min. Skarbu w sumie 80.000 zł dla Min. Rolnictwa na premiowanie winnic, produkujących wina. Dotacja ta jednak nie jest żadnym ekwiwalentem w porównaniu z olbrzymimi podatkami.

Brak ustawy o wyrobie wina jest także wielką przeszkodą w należytych rozwoju produkcji. Na skutek interwencji właścicieli winnic przystąpiono do opracowania takiej ustawy, i jak wszystko w Polsce, zrobiono to bez współudziału zainteresowanych. Po prostu sprawę załatwili biurokraci, czy też, jak twierdzą niektórzy, poselskie koło rolników, wśród których nie ma winiarzy. Opracowano ustawę w tajemnicy przed zainteresowanymi, którzy dowiedzieli się dopiero o wszystkim po fakcie dokonaniem, z gazet, gdy poseł Wanke wniósł projekt do laski marszałkowskiej. Ustawę uchwalono i podczas sesji jesienniej ma być rozpatrzone przez senat.

Rozwój winnic ma w Polsce również wielkie znaczenie społeczne, zatrudniają one bowiem wielką ilość robotników. Koszt założenia i pielęgnacji winnicy wynosi przy dzisiejszych cenach ponad 5.000 zł od 1 ha zanim sadzonki zaczną owocować, koszt pielęgnacji rocznej przekracza 1.000 zł. Do założenia 1 ha winnicy potrzeba 1250 robotników, zaś do stałej pielęgnacji 1 ha winnicy 300 robotników. Gdyby więc rozwój winnic osiągnął wysokości produkcji potrzebnej dla całej Polski, na Podolu nie byłoby bezrobocia, a nawet z innych stron kraju mogłyby tu znaleźć zatrudnienie tysiące robotników.

Wielkim szkopułem w rozwoju jest także brak odpowiedniej komunikacji. Wprawdzie istniejące dotąd tutejsze drogi są utrzymane dobrze, dróg tych jednak nie przybywa i do niektórych winnic wprost trudno się dostać. Jakże więc stamtąd można wywieźć produkcję?

Wybawianiem w tej dziedzinie mogłaby być komunikacja wodna, nieestetyczna, ani dopływy Dniestru, ani sam Dniestr nie mogą w dzisiejszym stanie stanowić dogodnej trasy komunikacyjnej.

Dniestr jest miejscami zamulony tak, że poza kajakiem żadną inną lokomocją rzeki tej wzdłuż nie przepłynię. Odpowiednie inwestycje w tym kierunku sowieć by się opłacały, ale nie ma w tym kierunku ryzykantów, zresztą tak widocznie być musi, bo o tych sprawach nikt tutaj na serio dotychczas nie pomyślał. Polskie „jakoś tam będzie” ma tutaj klasyczne zastosowanie.

J. JATCZYK

**Do bojkotu pism gdańskich
wzywają sprzedawcy gazet**

W niedzielę, dnia 11 bm. w lokalu Zw. Zaw. Tramwajarzy Ch. Zw. Zaw. przy ulicy Miodowej nr 23, odbyło się zebranie sprzedawców dzienników i czasopism, zgrupowanych w Zjednoczeniu Zawodowym Sprzedawców i Pracowników Gazeciarskich RP.

Uchwalono zwrócić się do władz, w sprawie energicznej akcji w celu tępienia nielegalnych sprzedawców gazet, którzy podrywają dobrą opinię i odbierają zarobek sprzedawcom dzienników i czasopism.

Zebrani zaprotestowali energicznie przeciwko przesuwaniu kiosków do sprzedaży dzienników i czasopism na żądanie właścicieli firm, przed którymi znajdują się one, gdyż przesuwane są w miejsca uboczne, gdzie nie można zrobić na najskromniejsze utrzymanie.

Postanowiono starać się o zwolnienie od wykupywania kart rejestracji

nych, które będą wprowadzone na miejsce świadectw przemysłowych, oraz dążyć do wyrównania ostatniej zmiany opłat za miejsca pod kioski.

Następnie zebrani postanowili opodatkować się od dnia 15 września do dnia 31 października włącznie w wysokości 1 proc. od płaconych rachunków na FON.

Ponadto uchwalili poniższą rezolucję: Sprzedawcy dzienników i czasopism w kioskach zebrani w dniu 11 września br., wzywają wszystkich sprzedawców dzienników i czasopism w Polsce Tow. „Ruch” oraz wszystkie biura kolportujące czasopisma za granicę, do natychmiastowego wstrzymania sprzedaży dzienników i czasopism niemieckich z Wolnego Miasta Gdańska, do czasu pełnego zaoszczędzenia władz gdańskich, za ostatnie posunięcia wobec polskich obywateli.

**Zjazd dyrektorów
Izb Rolniczych**

TORUŃ, 14.9. Pomorska Izba Rolnicza organizuje w dniach 16 i 17 września br. zjazd dyrektorów Izb Rolniczych. Zjazd odbędzie się w Toruniu, w lokalu Izby. W pierwszym dniu obrad przedyskutowane zostaną sprawy: organizacji pracy Pomorskiej Izby Rolniczej, finansów Izby rolniczych oraz środków na podnoszenie rolnictwa, pragmatyki służbowej pracowników Izby itp.

Następnie uczestnicy zjazdu zwiedzą maj. Dźwierzno oraz zakład doświadczalny Pomorskiej Izby Rolniczej w Kończewicach.

**W kwietniu 20 — we wrześniu 1500
skrzyń z serem topionym wywozimy**

Eksport serów z Polski do St. Zjed. Am. Płn. rozwija się pomyślnie. Wywóz ten zapoczątkowany w kwietniu 20 skrzynkami serów topionych wzrósł w lecie do 225 skrzynek, wysłanych do New Yorku, a obecnie zapotrzebowanie wrześniowe wynosić ma już ok. 1500 skrzynek.

Według opinii fachowców rynek amerykański zdolny jest przyjąć wielokrotnie wyższe transporty tego artykułu.

**Walka z przemysłnictwem
w powieści „Szerokie wrota”
Józefa Kowalskiego**

Walka z przestępczością, prowadzona przez Straż Graniczną na rubieżach Rzplitej, to zaszczytna, ofiarna i znojna praca, o której szeroki ogół społeczeństwa jest częstokroć niedostatecznie lub błędnie jest informowany.

Świeżo wydana książka Józefa Kowalskiego, wieloletniego oficera Straży Granicznej, pt. „Szerokie wrota” dała nam rzeczywisty obraz tej wal-

ki, a jednocześnie zaznajamia czytelnika z życiem, nieznanego mu środowiska przemysłniczego.

Jest to jakgdyby odpowiednik do „Kochanka Wielkiej Niedźwiedzicy” Sergiusza Piaseckiego, przemysłnictwo ujęte, jakgdyby z drugiej strony bariery, pod kątem walki z nim jako jednym z najgroźniejszych objawów zła społecznego.

**Całkowitego zniesienia
podatku specjalnego
domaga się SUP**

Zarząd Główny Stowarzyszenia Urzędników Państwowych otrzymuje wezwania od swoich członków w formie zbiorowych pism, w których stawiane jest żądanie wystąpienia do właściwych władz, aby w jak najkrótszym czasie i w jak najszerszym zakresie minister skarbu zrobił użytek z upoważnienia, jakie mu dała ustawa skarbową do dalszego obniżenia stawek podatku specjalnego i do

podwyższenia górnej granicy uposażeń, podlegających całkowitemu uwolnieniu od tego podatku.

Żądanie to jest motywowane faktem okresu jesiennego i zimowego, wymagającego większych wydatków na szkoły, zakupy obuwia, odzieży zimowej, kartofli i kapusty, jak pisał urzędnicy z Podhala „tego podstawowego” wyżywienia niższych i średnich urzędników.

**O zniesienie opłat za porady lekarskie
funkcjonariuszów państwowych**

Międzyzwiązkowy Komitet Pracowników Państwowych rozpoczął starania w prezydium rady ministrów o całkowite zniesienie 50-groszowych opłat, pobieranych za każdą kartę po rady lekarskiej.

MKPP starania te uzasadnia tym,

że opłaty te choć niewielkie, stwarzały wiele kłopotu pracownikom państwowym w niższych i średnich grupach uposażenia.

Okazało się bowiem, że często w krytycznym momencie, kiedy trzeba zaopatrzyć się w kartę porady, nie ma pracownik wówczas właśnie 50 groszy na kupno znaczka stemplowego.

Wpływy natomiast z tego źródła na rachunek ministerstwa skarbu są tak minimalne (około 100.000 złotych), że kwota, która z tego tytułu wpływa w ciągu roku, może być skreślona bez większego uszczerbku dla budżetu państwa.

MUNDURKI uczniowskie
H. KEJLIN Marszałkowska
124
firma egzystuje od roku 1891

**Rodzina leczącego się w szpitalu
pracownika również otrzymuje zasiłek z U. Sp.**

Ubezpieczeni, leczeni w szpitalach, a posiadający na swoim utrzymaniu jedną lub więcej osób, otrzymują zasiłek domowy, który wynosi 1/2 zasiłku chorobowego, jednakże dodatki na dzieci (art. 99) wypłacone w całości. Okres zasiłkowy liczy się od pierwszego dnia wypłacenia zasiłku.

Ustawa zezwala ubezpieczalnionom na podwyższenie zasiłku chorobowego do wysokości, nieprzekraczającej 60 proc. przeciętnego tygodniowego zarobku oraz na przedłużenie okresu udzielania pomocy leczniczej na czas nie dłuższy, niż 39 tygodni.

Z teatru Cyrulik Warszawski**Naokoło Cyrulika
Program inauguracyjny 1938/9**

Pamiętam inauguracyjne przedstawienie „Cyrulika Warszawskiego” sprzed 4-ch lat. Mój Boże, cóż za kolosalna różnica poziomu?

Cztery lata to kawał czasu. Cztery lata ciągłego napięcia w tworzeniu nowych pomysłów, nowych eksperymentów scenicznych niewątpliwie mogą wyjaśnić niejednego. Te 4 lata bardzo odbiły się na twórczości autorów i scenicznej Cyrulika Warszawskiego i wychodzą teraz wszystkimi porami ze sceny.

Sam pomysł zmontowania programu jako redakcji „magazynu”, aczkolwiek nie nowy, nie był jednak przeprowadzony w stu procentach. Przede wszystkim postawienie kwestii. Traktowanie stworzenia czasopisma jako pompy dla naciągania nałownego finansisty jest co najmniej ryzykowne. Bardzo wielu ludzi w Polsce mogło to potraktować jako obrażę...

Ale o to mniejsza. Jeżeli się już na scenie pokazuje redakcję czasopisma, to trzeba sobie zdać sprawę z tego, jak się czasopismo robi. Trzeba to wiedzieć na pewno. A tymczasem z tego co nam p. Jarosy pokazał na scenie widać, że tego na pewno nie wie.

W całości, miejscami nudnej i obfitej w dłużyzny, jest jednak kilka rodzynek. Tymi niewątpliwie są: obie kreacje p. Leny Żelichowskiej (Melodia Hiszpańska z tekstem Tuwima i muzyką Warsa, oraz Das Ewig Weibliche z tekstem również Juliana Tuwima). Że p. Lena Żelichowska ma zupełnie odrębny styl, że ma zupełnie specyficzny sposób

przeżywania na scenie tego, co jest w usta wkłada autor, o tym wiedzieć można od dawna, ale że potrafi tak niezmiennie prostymi środkami osiągać tak głęboko wstrząsające efekty, jak w „Melodii Hiszpańskiej” i że może się tak, niemal bezpośrednio, przetrząsnąć do groteski „Das Ewig Weibliche”, to była naprawdę rewolucja.

Także znakomity w swoich obydwoch numerach p. Ludwik Sempoliński. Zarówno jako birbant z epoki kankana, jak i dorożkarz „na wymiar” osiągnął maksimum artystycznego wyniku. Pierwszym śmieszył do łez, drugim do łez wzruszał.

Prześliczną piosenkę „Jak mi wstyd” z niezwykle wdziękami zaśpiewała pani Zofia Terne.

Reszta programu w pomysłach raczej banalna, obfitująca w dłużyzny, mało interesująca, poza nowością na scenie Cyrulika nowym zespołem Tancjanek, spośród których dwie solistki p. Smoszeńska i p. Lebedowicz robią duże nadzieje, szczególnie p. Lebedowicz doskonale wytrenowana akrobatka o wręcz niezwykłej plastycie.

Ze słabych tekstów p. Jurandota nie zdołali wykręcić tych iskieł prawdziwego dowcipu i humoru, do jakich od dawna u nich przywykliśmy doskonale aktorzy pp. Rentgen, Skonieczny i Lawiński.

Gdyby tak zastosować więcej równowagi pomiędzy tekstami p. Tuwima i p. Jurandota wyszłoby to programowi znacznie na korzyść.

OR.

„Gestapo” konfiskuje prasę katolicką

BERLIN 14.9. Berlińskie czasopismo katolickie („Katholische Kirchenblatt für Berlin”) zostało skonfiskowane przez tajną policję państwową (Gestapo).

Na szczoteczkę do zębów

najskuteczniejsza jest wysokowartościowa pasta do zębów Chlorodont i to: 2x dziennie, a mianowicie: rano i wieczorem. Pasta do zębów Chlorodont usuwa bez śladu szpecący osad nazębny. Piękne, białe zęby zdobywają sympatię otoczenia. Prosimy żądać, zależnie od własnego upodobania, pieniądziej lub niepieniądziej.

pasty do zębów Chlorodont

Trupy i ranni w Sudetach

Rząd czechosłowacki odrzucił „ultimatum” Henleina

PRAGA, 14. 9. Na całym obszarze Sudetów doszło w dniu wczorajszym do zaburzeń, wywołanych prowokacyjnym stanowiskiem henleinowców. Jak się okazało demonstracjami kierowali instruktorzy niemieccy. Niezwykle agresywni okazali się Niemcy w Asch, gdzie zdemolowali wszystkie okna w komisariacie policji i w domu robotniczym, w Chebie (Eger), Czeskim Krumłowie, Cieplicach, Ulschtu i Nydku.

Ponieważ manifestacje przybierały na sile, mimo intensywnych akcji policyjnych i uspokajających ostrzeżeń władz bezpieczeństwa — rząd czechosłowacki ogłosił w 8 okręgach republiki stan wyjątkowy z Jednocześnie wprowadzeniem sądów dożurnych. Jednocześnie zakazano organizowania wszelkiego rodzaju wieców i zebrań na całym terytorium czechosłowackim.

Tak ostre zarządzenia spowodowane zostały krwawymi rezultatami rozprawianych przez henleinowców zajeżdż, które pociągnęły za sobą śmierć 12 osób, poległych podczas ataków na policję i rozpędzaniu demonstracji, przy czym kilkadziesiąt osób odniosło rany.

Komitet polityczny partii Henleina wystosował do premiera Hodży ultimatum żądając, że zrzuci z siebie odpowiedzialność za dalszy rozwój wypadków o ile nie zostaną natychmiast cofnięte zarządzenia o stanie wyjątkowym oraz wycofana policja państwowa z okolic, w których przeżywa ludność niemiecka.

W dalszym ciągu henleinowcy żądali skoszarowania wojska na terenach koszar oraz przekazania władz bezpieczeństwa burmistrzom i przełożonym gmin, jak również zmniejszenia ilości żandarmerii.

Rząd czechosłowacki wychodząc z założenia, że własne obywateli państwa nie mogą stawiać rządowi „ultimatum” zdecydował, że nie udzieli na nie żadnej odpowiedzi. Stanowisko rządu zostało opublikowane późnym wieczorem w oficjalnym komunikacie.

Równocześnie rozeszła się wiadomość, że władze czechosłowackie

skonfiskowały tajny manifest wzywający szturmowców sudeckich do podjęcia akcji terrorystycznej na wielką skalę, co ma na celu wytworzenie odpowiedniej „atmosfery” do masowych demonstracji, mających utrzymać Sudety w stanie permanentnego wrzenia.

Ogłoszenie stanu wyjątkowego, połączono za sobą uspokojenie sytuacji. Od wieczora incydenty nie powtórzyły się już.

Ognisko zatargu ciągle płonie

Strajk na kopalni Walenty—Wawel

Nieustępliwe stanowisko dyrekcji wywołało ostrą reakcję

KATOWICE, 14. 9. Jak już przewidywaliśmy na kop. „Walenty-Wawel” wybuchł ponownie strajk okupacyjny całej załogi w liczbie 3.200 osób.

Już w poniedziałek przed południem wśród załogi panowało wielkie wrzenie na wiadomość o ostatecznym rozbiegu pertraktacji przedstawicieli robotników z dyrekcją kopalni, która nie zgadza się na zniesienie urlopów turnusowych i akordów. Z tego jednak powodu nie doszło jeszcze do strajku, gdyby nie wiadomość o aresztowaniu 4 członków załogi, w tym jednego z radców załogowych.

Rozgoryczona tym załoga poniedziałkowa — popołudniowa, wieczorem przystąpiła do strajku, pozostając w podziemiach. Wobec takiego obrotu sprawy zjechali do podziemi członkowie rady zakładowej, wzywając górników do podjęcia pracy. Ze swej strony rada zakładowa przyrzekała podjąć w sprawie aresztowanych odpowiednie kroki i dowiedzieć się powodu ich przytrzymania.

O godz. 22 zjechała do podziemi nocna zmiana do pracy, a popołudniowa, nie mając jeszcze odpowiedzi od rady załogowej w sprawie aresztowanych, pozostała w podziemiach. Zmiana nocna pracowała normalnie, bez przeszkód ze strony pozostałej w podziemiach zmiany popołudniowej.

Do kulminacyjnego punktu wrzenia doszło dopiero przy zmianie rannej. Robotnicy przybyli normalnie do pra-

cy i w chwili gdy zamierzali oni zjechać do podziemi, przyszedł z dyrekcji kopalni nakaz nie wpuszczania jej na dół. Dołało to oliwy do ognia i załoga na odbytym zebraniu postanowiła jednogłośnie strajkować. Wiadomość ta rozeszła się po Rudzie lotem błyskawicy, toteż już z samego rana poczęły się gromadzić w pobliżu kopalni i na ulicach grupki ludzi, komentujących żywo ostatnie wydarzenia na kopalni.

Dla utrzymania spokoju i zapobiegania ewentualnych zamieszek, ścigano do Rudy rezerwy policji z Katowic. Po ulicach krążyły gęste patrole, rozpadając większe skupienia ludzkie, bez jakiegokolwiek zakłócenia spokoju.

Przed południem udała się do policji w Rudzie delegacja rady załogowej, by dowiedzieć się powodu

Stan wojenny w Palestynie?

Arabowie zestrzelili 2 samoloty angielskie

JERUZOLIMA, 14.9. Sytuacja w Palestynie w dalszym ciągu pogarsza się.

W okolicach Hebronu powstańcy arabscy zaatakowali posterunek wojskowy. Wezwane telefonicznie posiłki wojskowe pokrótkiej walce odparły atak. Arabowie pozostawili na placu

boju 12 zabitych.

Wodzowie arabscy wydali odezwę do wojsk angielskich, aby odmówiły posłuszeństwa dowódcom i przestały bronić żydów.

Posterunki policyjne w Tyberiadzie na przedmieściach Jaffy i Tel Avivu zlikwidowano. Utrzymanie porządku przejęło w swe ręce wojsko.

W Ludz w pobliżu Beer Saby oddział powstańców arabskich zaatakował rządową radiostację krótkofalową. Na skutek sygnałów SOS, nadciąły z pomocą samoloty wojskowe, wszczynając pościg za powstańcami. Arabowie otworzyli ogień z karabinów maszynowych, zmuszając dwa samoloty do lądowania.

Na linii Haifa — Lydda partyzanci wykoleili pociąg towarowy. Lokomotywa i 13 wagonów uległo rozbiciu. Maszynista i jego pomocnik ponieśli śmierć, 2 inni kolejarze są ranni.

LONDYN, 14.9. W związku z zaostreniem się sytuacji w Palestynie rząd brytyjski zamierza ogłosić stan wojenny, przekazując administrację tym krajem władzom wojskowym. Jednocześnie zarządzono wysyłkę do Palestyny 1 dywizji piechoty i wojsk zmotoryzowanych, celem stłumienia powstania arabskiego.

Krwawe boje pod Linjan-Guszi

Chińczycy zdobyli m. Taolin

HANKOU, 14.9. — Komunikat sztabu chińskiego donosi, że na południowym odcinku frontu Jang-

tse sytuacja na ogół nie uległa poważniejszym zmianom. Walki trwają na północno-zachód od Zui-czangu, w rejonie wioski Hamadun. W okolicy Nanczang walki toczą się ze zmiennym szczęściem.

Na północnym brzegu Japończycy rozpoczęli atak w kierunku Huanmel-Guantse oraz w kierunku Liujan-Guszi.

Komunikat chiński donosi, że w północno-zachodniej części prowincji Honan oddziały chińskie wyparły Japończyków z m. Wentsian. Jednocześnie garnizon japoński w Kaifeng zewsząd otoczyły wojska chińskie. We dług informacji chińskich, znaczny sukces stał się udziałem kolumny chińskiej, która zatakowała m. Taolin, broniłone przez 800 żołnierzy garnizonu japońskiego.

Walka na ulicach północnego miasta trwała całą noc; tylko nieznacznej grupie Japończyków udało się uciec z życiem, reszta garnizonu poległa. W tej bitwie Chińczycy wzięli przeszło 100 jeńców i 200 karabinów.

Krew na szynach

LWÓW, 14.9. Ubiegłej niedzieli późnym wieczorem odebrano w wydziale śledczym policji nowosądeckiej telefon o znalezieniu na torze kolejowym w Chomranicach — zwłok młodego mężczyzny.

Okazało się, że przebieg zafajki był następujący.

Na przechodzącym drogą obok toru kol. Tadeusza Leśniaka napadło kilku osobników, zamierzających prawdopodobnie w ten sposób zlikwidować poracunki osobiste. Leśniak (zasypany gradem kamieni, począł uciekać. Na pastwicy z drągami w rękach puścił się za nim w pogoń. Uciekający znalazł jednak wkrótce pomoc ze strony grupy parobczaków i wywiązała się formalna bitwa na noże i koły. W pewnej chwili padł ugodzony nożem Stanisław Lupa, który mimo śmiertelnej rany zdołał jeszcze strzelić parokrotnie z rewolweru, trafiając w nogę Eug. Popiela. W chwili późniejszej Lupa padł nieprzytomny na szynach.

Kradź gdzie się dało i co się dało..

Bagno w garbarni

Dyrektor-oszust przed sądem

KATOWICE, 14.9. Przed sądem okręgowym w Rybniku rozpoczął się we wtorek sensacyjny proces żydowskiego fabrykanta, 43-letniego Rudolfa Straussa z Zabłocia pod Żywcem, właściciela „Górnośląskiej Fabryki Skór” w Rybniku, o złośliwe bankructwo, oszustwa, sprzeniewierzenia, usuwanie rzeczy spod egzekucji itd.

Wraz ze Straussiem odpowiada lego „prawa ręka”, urzędnik tej fabryki, 38-letni Zachariasz Kirsztajn z Lipna, oraz dalszy urzędnik, 52-letni Alfons Nigel z Łodzi, 42-letni Edward Vogel, mistrz garbarski z Warszawy, 21-letni Wilhelm Lindner z Radlina, współwłaściciel fabryki 57-letni Maks Better z Hucisk, pow. Wadowice, oraz sekwestратор urzędu skarbowego, 51-letni Piotr Prus z Rybnika. Firma egzystuje od 1930 r. jako spółka z oo. o kapitale 20.000 zł, który objął po połowie inż. Adolf Better i inż. Henryk Kellermann, a zarządcami spółki zamianowano Kellermanna i Straussa.

Po 4 latach Strauss nabył od Kellermanna lego udziały za 3000 zł.

Pod kierownictwem Straussa prowadzono księgi firmy, zatajając na zewnątrz fakt, że Strauss pobierał nieprawie wielkie sumy (ogółem 323.000 zł). Strauss od dłuższego czasu czynił przygotowania do zniknięcia bez śladu, bowiem udzielił z góry notarialnego pełnomocnictwa swemu bratu, Wiktorowi Straussowi, do prowadzenia w jego imieniu firmy, a sam zabrał co się dało i zbiegł za granicę, do Czechosłowacji, gdzie go aresztowano jako pospolitego przestępcę i wydano na mocy umowy o ekstr-

dycji władzom polskim.

M. in. Strauss przed swoją ucieczką sprzeniewierzył na szkodę firmy „Bata” powierzone mu na zakup skór 86.000 zł, dalej na szkodę firmy Schenker i S-ka przywłaszczył sobie 3 wagony skór wartości 80.000 zł, następnie wyłudził od Józefa Wendlanda z Warszawy na rzekomo niezwykle korzystną transakcję 150.000 zł.

Poza tym, jak już wspomnieliśmy, Strauss uszczuplił zasoby firmy o 300.000 zł i sprzeniewierzył potrącone robotnikom składki do ubezpieczalni. Reszta oskarżonych — poza Prusem — pomagała Straussowi w jego machinacjach oraz jak np. Better, który był kasjerem, sam dopuszczał się nadużyć na własną rękę.

Prus odpowiada za niedbalstwo w urzędowaniu bowiem kiedy wydelegowano go na zajęcie za zaległe podatki do fabryki Straussa, przebywał około półtorej godziny w biurze, podczas kiedy pomocnicy Straussa ukryli znajdujący się w fabryce towar, wartości 50.000 zł. Ponadto usunęli oni już zajęte około 35.000 kg różnych skór. Kirsztajn i Strauss odpowiadają ponadto za fałszowanie ksiąg i bilansów oraz prowadzenie fikcyjnych kont dłużników i wierzycieli.

Jak wynika z aktu oskarżenia, Strauss dopuścił się milionowego oszustwa a sam „zaryzykował” w tym całym interesie tylko 3000 zł, jakie zapłacił inż. Kellermannowi w 1934 za 50 proc. udziałów firmy. Poza tym Strauss będzie odpowiadał jeszcze za ucieczkę za granicę, przestępstwo dewizowe, dokonane w łączności z tym i dalsze oszustwa.

Paryż i Londyn radzą

PARYŻ, 14.9. Rada gabinetowa, która odbyła się w ministerstwie wojny, postanowiła po wysłuchaniu oświadczeń ministrów obrony narodowej i spraw zagranicznych, że zarządzenia bezpieczeństwa wydane w ostatnich dniach winny być utrzymane do czasu całkowitego wyjaśnienia sytuacji.

Następnego terminu posiedzenia rady nie wyznaczono.

LONDYN, 14. 9. Odbyła się konferencja premiera z ministrami obrony narodowej i szefami sztabów lotnictwa, marynarki, armii lądowej i wojsk zmotoryzowanych. Tematem obrad było omówienie zarządzeń o chronnych, jakie W. Brytania powinna podjąć w związku z sytuacją międzynarodową.

Hasse na wolności

GDĄSK 14.9. Aresztowany przez władze polskie i przebywający w więzieniu śledczym w Wejherowie, kolejarz gdański, kierownik pociągu Hasse, wypuszczony został na wolność.

W najbliższym czasie Hasse odpowiadać będzie za czyn swój przed sądem okręgowym w Gdyni.

3 miliony zł pożyczki dla Łodzi

ŁÓDŹ, 14.9. W dniu dzisiejszym odbędzie się posiedzenie komisji finansowo-budżetowej magistratu, na którym omawiana będzie m. in. sprawa zaciągnięcia pożyczki na roboty inwestycyjne w wysokości 3 miln. zł

Prenumerata

„NOWEJ RZECZPOSPOLITEJ” kosztuje mies. tylko 2 zł

Rewelacyjne zmiany na torach kolejowych Mniej ryzyka — mniej katastrof

Grudzień będzie miesiącem nardzin doniosłych ulepszeń w dziedzinie sygnalizacji na torach kolejowych. — Komunikacja polska zbliży się dużymi krokami do poziomu wielko-europejskich systemów.

Obecnie dworzec Główny w Warszawie przepuszcza na dobę po 300 pociągów odchodzących i przychodzących, przy 8 torach czynnych. To jest stanowczo mało. Otóż dodając nowych — 4 tory, liczbę pociągów można będzie odpowiednio zwiększyć. — Jednocześnie należy jednak przerobić system blokady międzystacyjnej. Pierwszą i zasadniczą zmianą: zwiększa się ilość odcinków, ich gęstość przez skrócenie długości z 1,5 km na 400 m. W ten sposób np. ta sama odległość między dworcem Głównym i Wschodnim, wobec gęstszego rozmieszczenia instalacji sygnalizacyjnych, pomieści 3 razy więcej pociągów bez obawy przykrego spotkania.

I jeśli teraz pociąg na dworcu Wschodnim czekać musi, aż jego poprzednik przejdzie nasyp, most i minie pierwszy semafor dopiero koło ul. Solec, od grudnia, częściej wypuszczania pociągów będzie znacznie większa. Od grudnia również będzie zastosowany w Polsce angielski system zatrzymywania pociągów zw. train-stop.

W jakim celu? Otóż może zdarzyć się, że maszynista, który jest tylko człowiekiem, po prostu zagapi się i przejedzie czerwone światło. Pociąg pełną parą wjedzie na zajęty odcinek i nastąpi katastrofa.

Przy zastosowaniu nowego systemu wypadek taki jest wykluczony. Pociąg na odcinek zajęty, niezależnie od uwagi maszynisty, nie wjedzie!

Gdzie przyczyna tego cudownego ocalenia? Działa w tym ostatecznym wypadku ów system zatrzymywania pociągów.

Na semaforze znajduje się dźwignia, która w razie zajętego toru, jest podniesiona w górę; lewarek umieszczony na lokomotywie zawadzi o dźwignię i wtedy pociąg staje. Dzieje się to po prostu dlatego, że dźwignia zaczepiwszy o lewarek uruchamia hamulec, przez zwykłe wypuszczenie powietrza. Hamulec Westinghouse'a działają natychmiast, gdy powietrze będące pod ciśnieniem ucieknie, przez najmniejszy choćby otwór. Setki ludzi uratowanych od niechybnej śmierci.

Jeśli ktoś nie bardzo jasno zdaje sobie sprawę z działania tego urządzenia, niech przypomni sobie małą kolejkę na szynach, nad którą w dzieciństwie błyszczały mu oczy. Zatrzymała się ona w podobny sposób.

I jeszcze jedno udoskonalenie.

Zwrotnice obecnie, jak wiadomo, obsługuje nie człowiek, a maszyna — motorek z prądem elektrycznym. — Otóż dość często słyszało się zeszłej zimy podobne utyskiwania: „Dawniej za dobrych czasów choć zwrotnica przymarzała, zawiadowca jak się przy-

łożył, to ją i nastawił jak trzeba. To nie, musieli wprowadzić motor, że to lepiej, łatwiej i ludzi do tego nie trzeba. I wiadomo, przyszedł mróz, ścisnął zwrotnicę i ani się ruszy...”

Mieli niestety rację. Motorek rzeczywiście nie był przystosowany do większego wysiłku i przy dużym mrozie zawodził. Ale teraz i ta niedo-

kładność zniknie. Przy zwrotnicach będą zainstalowane grzejniki elektryczne, które nie dopuszczą do zamarzania całego urządzenia.

Prawdziwie ciekawą jednak innowacją, jak rodzynek schowajmy na później. Należy jej się specjalna uwaga.

W. K.

Skład reprezentacji na mecz z Niemcami Peterek kierownikiem napadu drużyny polskiej Wynik zależy od wytrzymałości naszych zawodników

W poniedziałek kapitan związkowy PZPN p. Kałuża ustalił następujący skład reprezentacji Polski na mecz z Niemcami, który się odbędzie dnia 18 bm. w Kamienicy pod Dreznem:

bramka — Madejski, rezerwa — Mrugała, obrona — Szczepanek, Gałęcki, rezerwa — Gemza, pomoc — Góra, Nytz, Dytko, rezerwa — Plec II, atak — Plec I, Piontek, Peterek, Wilimowski, Wodarz, rezerwa — Szerfke.

Omawiając skład naszej reprezentacji i trudności związane z jego skompletowaniem p. Kałuża oświadczył, że wstawienie Peterka na środek ataku zamiast przewidywanego Szerfkego nastąpiło na skutek tego, że Szerfke w dalszym ciągu jest ciągle za mało szybki co dyskwalifikuje go wobec graczy niemieckich odznaczających się właśnie bardzo dużą szybkością ruchów na boisku. Peterek odpowiada wymaganiom stawianym pod względem szybkości i to przeważało jego szanse wejścia do reprezentacji.

Wiadomość o wyznaczeniu Peterka na stanowisko kierownika napadu reprezentacji Polski na mecz z Niemcami wywołała w śląskich sferach sportowych duże zadowolenie.

Na Śląsku istnieje zgodna opinia, że Peterek, będący dziś w szczytowej formie, jest bez wątpienia najlepszym środkowym napastnikiem w Polsce. Nad drugim kandydatem do reprezen-

tacji Szerfke Peterek góruje szybkością, energią, a przede wszystkim idealnym zgraniem ze współpartnerami.

Od udziału Peterka w reprezentacji przeciwko Niemcom ta sama opinia ślaska uzależnia wynik meczu w sensie możliwości sukcesu polskiej drużyny.

Inne linie jak widać ze składu pozostały bez zmiany i są prawie, że takie same jak w sezonie wiosennym.

Mecz rozegrany w niedzielę będzie dla obydwóch reprezentacji meczem doświadczalnym i po nim dopiero zostanie ustalony skład zespołów narodowych na najbliższy okres.

Mecz z Niemcami pozwoli wyłonić zasadniczy skład naszej drużyny na mające się odbyć jeszcze w tym sezonie dwa mecze międzypaństwowe z Jugosławią i Lotwą w dn. 25 bm.

Mecz ten również pozwoli rozstrzygnąć omawiane już od dawna zagadnienie wieku naszych reprezentantów i pozwoli na wyznaczenie punktów, które trzeba będzie zmienić.

Co do samego wyniku meczu to p. Kałuża spodziewa się, że atak polski posiada dużo szans by móc strzelać bramki, jedynie zachodząc może obawa, że nasze linie obronne nie wytrzymają ataku niemieckiego.

Ogólnie mówiąc wynik meczu zależy będzie od bojowości naszej drużyny i wytrzymałości jej nerwów.

W drużynie niemieckiej najgroźniej przedstawia się lewa strona ataku, gdzie grają dwaj Austriacy Hahne-

M/S „Batory” powrócił do Gdyni Góra lodowa i dwuletnia Wanda-Batora

GDYNIA 14.9. Wczoraj rano przyszedł z Nowego Jorku do Gdyni m/s „Batory”, przywożąc około 100 pasażerów. „Batory” pozostanie w Gdyni do 15 bm. po czym odjedzie w podróż powrotną do Nowego Jorku.

W czasie ostatniego rejsu m/s „Batory”, gdy znajdował się w dn. 7 bm. w okolicy Nowej Fundlandii, spotkał tam górę lodową, zjawisko niezwykle w tej porze roku, gdyż góry lodowe

w tej okolicy utrzymują się najdalej do lipca. Natychmiast ostrzeżono drogą radiową sześć innych statków, znajdujących się w pobliżu.

Również w ostatnim rejsie, gdy statek znajdował się w połowie Atlantyku, w kaplicy okrętowej odbył się po raz pierwszy chrzest. Ochrzczona została 2-letnia córeczka p. Weirocha, Polaka z Detroit, otrzymując na piersze imię Wanda, na drugie zaś — na cześć statku — Batora.

23 dyplomy Szkoły Morskiej w Gdyni

GDYNIA 14.9. W wyniku końcowych egzaminów, które odbyły się w ostatnich dniach, dyplomy ukończenia Państwowej Szkoły Morskiej w Gdyni otrzymało 23 uczniów.

Odpowiedzi redakcji

P. Janina Ł. — list z dn. 12 bm. otrzymałmy i za życzliwe słowa serdecznie dziękujemy. Uwagi St. Pani uznajemy za zupełnie słuszne i istotne.

Przed celownikiem

Rezultaty wczorajszych gonitw

GON. 1. Ploty. Nagroda 2.000 zł. Dystans 3000 m.

Husarz (chl. Rudzki), Przebój (24,50), Indus (94), Largo (47), Jajka (88). Wygr. łatwo o 6 długości. Czas 3,27 i pół. Tot. zw. 6,50, fr. 6 i 6,50, porz. 32.

GON. 2. Nagroda 1.400 zł. Dystans 2100 m.

Holmes (j. Biesiadziński), Okey (64,50), Nektar (8). Wygr. łatwo o 7 długości. Czas 2,17 (6,50, 30,5, 32, 33,5, 34,5). Tot. zw. 10,50, porz. 62.

GON. 3. Nagroda 1.500 zł. Dystans 1600 m.

Pirandello (ż. Stasiak), Odonicz (88), Klucznik (17), Moutarde (44), Nitrat (67,5). Wygrane pewnie o pół długości. Czas 1,42 (6,5, 31, 31,5, 33). Tot. zw. 9, fr. 6,50 i 12,50, porz. 130.

Wycofane: Gagneur, Olena.

GON. 4. Nagroda 1.800 zł. Dystans 1100 m.

Dolly (ż. Gill), Pretor (56), Promień (65). Wygr. o łeb. Czas 1,8 i pół (6, 30,5, 32). Tot. zw. 16,50, porz. 35. Wycof.: Pazur, Porfir, Luzak, Bachus, Benito.

GON. 5. Nagroda 2.400 zł. Dystans 2800 m.

Effer (ż. Jagodziński), Prater (10). Wygr. po walce o pół długości. Czas 3,11 (27, 36,5, 31, 32). Tot. 7,50. Wy-

cofane: Królowa, Peryskop, Il Bacio.

GON. 6. Nagroda 2.400 zł. Dystans 1100 m.

Do końca (j. Kobitowicz), Madale, na Lair (6,50), Pierrette (36). Wygr. łatwo o trzy długości. Czas 1,62 i pół (6, 30, 30,5). Tot. 10,50, porz. 37. Wycofane: Słoneczny, Rapsodia, Love, Song, Kastel, Przybica.

GON. 8. Nagroda 1.500 zł. Dystans 1600 m.

Eleazar (ż. Nowak), Joazeur (20,50), Olimp (10), Ultimo (64), Debar (270), Mariasz (75). Wygrany o pół długości. Czas 1,42 (6,5, 31,5, 31, 33). Tot. zw. 20, fr. 10 i 11,50, porz. 116. Wycof.: Izolda.

GON. 8. Nagroda 1.800 zł. Dystans 2200 m.

Primavera (ż. Nowak), Olimp (56,5), Jalousie (37), Irtysz (45), Katorżnik (39), Lir (80), Graf (130). Wygr. łatwo o trzy długości. Czas 2,25 (13,5, 31,5, 32, 33, 35). Tot. zw. 11,50, fr. 7,50 i 21, porz. 343.

Wycof.: Kypis.

GON. 9. Nagroda 1.600 zł. Dystans 2100 m.

Ibicus (ż. Stasiak), Centaur (8,50), Katorżnik (39), Lir (80), Graf (130). Wygrany o pół długości. Czas 2,20 (7, 34,5, 33,5, 31,5, 33,5). Tot. zw. 15, fr. 6 i 5,50, porz. 44. Wycof.: Brysk.

Dzisiejsze wyścigi

Konie podajemy w kolejności przewidywanych przez nas szans

(43-ci dzień — 14. 9. 1938).

Gon. 1. Nagroda 2.200 zł. Dystans 2400 m.

Pociecha, Rejwach, Kryniczanka, Lektor, Królów.

Gon. 2. Nagroda 1.800 zł. Dystans 1100 m.

Benito, Ligawka, Palinka, Porfir, Pasionaria, Dukat.

GON. 3. Nagroda 1.800 zł. Dystans 1600 m.

Marwal, Latania, Jasień, Lohengrin, Ewa, Turcja, Jolanta, Olena, Ortolan.

GON. 4. Nagroda 1.800 zł. Dystans 1100 m.

Klamra, Pazur, Kartel, Boliwia, Pat, Bari.

GON. 5. Nagroda 3.000 zł. Hdcp. Dystans 2100 m.

Izba (52,5 kg), Renta (53 kg), Pociecha (55,50), Nordstroem (56).

GON. 6. Nagroda 1.800 zł. Dystans 1100 m.

Łobuz, Orion, Maryna, Mimulus, Hull, Aksum, Fagor, Daniel.

GON. 7. Nagroda 2.000 zł. Dystans 1600 m.

Bidermajer, Jenisiej, Oviette Cherie, Rybitwa, Okra, Algokeros.

GON. 8. Nagroda 1.400 zł. Dystans 1800 m.

Jorisaka, Mimoza, Odaliska, Erytrea, Thaiti, Ostroga, Awangarda, Adua.

GON. 9. Nagroda 1.600 zł. Dystans 2400 m.

Ibicus, Katherine Gaunt, Jeszcze raz, Tasmania, Indus, Taiga, Hestia, Szaman.

Przypuszczalni zwycięzcy Accumulativ dnia

ZWYCIĄZNY: Marwal (5), Klamra (4), Jorisaka (8)

FRANCUSKI: Pociecha, Latania, Izba, Bidermajer, Katherine Gaunt

Gonitwa	Nasz faworyt	Na miejsca pierwsze (Francuski)	Ewantualny faks	Gra podwójna	Na tor miedki
1	Pociecha	Rejwach	Kryniczanka	Pociecha Rejwach	Rejwach
2	Benito	Ligawka	Palinka	Benito Ligawka	
3	Marwal	Latania	Jasień	Marwal Latania	Marwal
4	Klamra	Pazur	Kartel	Klamra Pazur	
5	Izba	Renta	Pociecha	Izba Renta	
6	Łobuz	Orion	Maryna	Łobuz Orion	
7	Bidermajer	Jenisiej	Oriette Ch.	Bidermajer Jenisiej	Jenisiej
8	Jorisaka	Mimoza	Odaliska	Jorisaka Mimoza	Mimoza
9	Ibicus	Kath. Gaunt	Jeszcze raz	Ibicus Kath. Gaunt	Tasmania
10					

KURACJA WINOGRONOWA nad MORZEM CZARNYM Tania wycieczka do WARMY

(122) z pierwszorzędnymi świadczeniami
16 — 30.IX zł 245.—
POLTOUR, Warszawa, Ossolińskich 6, tel. 686-57, 645-29

Mecz Polska — Węgry odwołany

Polski Związek Lekkoatletyczny na poniedziałkowy wieczór postanowił przenieść międzypaństwowy mecz z Węgrami na rok przyszły.

Przyczyną odwołania meczu była niemożliwość ustalenia pełnego składu polskiej reprezentacji wobec choroby szeregu czołowych zawodników i nie możliwość zwolnienia się przez innych lekkoatletów z zajęć zawodowych.

Należy zaznaczyć, że Węgierski Związek Lekkoatletyczny, uwzględnia-

jąc sytuację związku, zgodził się na decyzję Polski.

Dopomóż ociemniałym ch o c b y

najskromniejszym datkiem w dniach ogólnopolskiej zbiórki

17, 18, 19 bm.

Wał obronny z przed 2500 lat Ciekawe wykopaliska pod Biskupem

BUSKUPIN 14.9. W ostatnich tygodniach po przekopaniu kilku odcinków na przestrzeni 500 m. kw. stwierdzono, że staropolski gród z 7 — 11 wieku po Chr. zbudowany nad zatopionym prasłowiańskim grodem sprzed 2.500 lat, był obwiedziony wałem drewniano - ziemnym długości około 120 m i szerokości około 60 m. Poza wałem w kierunku północnym rozciągało się podgórze z domami mieszkalnymi i gospodarczymi.

Znaleziono w obrębie grodu i pod-

gród przedmioty rzuciły nowe światło na kulturę staropolską z czasów przedpiastowskich i piastowskich. — Obecnie poszukuje się bramy prasłowiańskiego grodu sprzed 2.500 lat. — Przy pracach tych obecnie zatrudnionych jest 110 robotników.

LEKARSKIE

Lecznica wenerologiczna DOKTOR DOBRZYŃSKI I HERMANA K O Y ŚWIAT 62. Od 8 r. — 8 w.

Weneryczne. Pciowe. Skórne. Rentgen.

Dr med. MIROM HERMAN WENERYCZNE, PCIOWE, SKÓRNE

HOŻA 54 do 10-ej i od 4 — 7 pp

DR. Z. FAJNCYN LESZNO 36 w niedzielę do 2-jej weneryczne, piciowe, skóry W LECZNICY, LESZNO 27 (0020)

Przychodnia specjalna dla chorych na PŁUCA i SERCE

SENATORSKA 28-30. Rentgen. Odma sztuczna. Elektrodiagnostyka. Prześwietlenia płuc i serca. Wezwania na miasto. TEL. 5.93-33. (100)

SPECJALNA przych. dla chorych na PŁUCA PRZEŚWIETLENIE

W-wa. Marszałkowska 49; tel. 9.00-09, godz. 10-13-7 (0011)

„Tyfus za bezcen”

Nechlujstwo na tle nowoczesnych domów

Pięknie przedstawiają się masywne bloki domów osiedla robotniczego im. Żeromskiego na Koje. Olbrzymie dziedzińce — kwietniki, czyste i widne klatki schodowe, duże okna, ozdobione skrzynkami kwitnących roślin, sprawiają miłe wrażenie dobrobytu i kultury.

Główna arteria ruchu ul. Obozowa — jest jedyną, porządknie wyglądającą ulicą w osiedlu zamieszkałym przez kilka tysięcy ludzi. Inne ulice są tylko wąskimi drogami polnym z tu i ówdzie ledwie widocznym kawałkiem kamiennego chodnika.

Jedną z takich uliczek z nieprawdliwego zdarzenia jest ulica, która jakby przez złośliwość zwie się Magistracka. Szeroka, piaszczysta droga polna, mająca po jednej stronie olbrzymie bloki domów Towarzystwa Osiedli Robotniczych, a z drugiej — małe, wykoślawione ze starości, napół rozwalone rudery — stanowi rażący kontrast brudnego prymitywu ze schludną nowoczesnością. W drugiej swej części tuż za ulicą Zawiszę ta sama ul. Magistracka stanowi wąski bagnet przesympy, który ładując furmanki blokuje całkowicie uniemożliwiając przebieg przechodniom.

Poza tym na tyłach domów wspomnianego osiedla im. Żeromskiego, znajduje się istne curiosum.

Oto u zbiegu ulic Zawiszę i Magistrackiej w cieniu, dosłownie trzech drzewek owocowych kryje się ohydna buda, w której sprzedaje się owoce. Buda sklecona ze starych przenośnych kawałków drzewa z wiszącymi tu i ówdzie kawałkami papy.

obetkana brudnymi łachmanami posiada w swym wnętrzu brudny barłóg protestujący gwałtownie przeciw najskromniejszemu nawet wymaganiom sanitarnym. I w tym właśnie kaplałym od brudu szalasy stoją kosze na pełnione owocami o niezwykle niskiej cenie, a co za tym idzie cieszące się ogromnym zbytem zwłaszcza wśród dziatwy okolicznej.

Tego rodzaju istniejące rzeczy należałoby zlikwidować w pierwszym rzędzie, mając na względzie zdrowie mieszkańców nie mówiąc już o tak nie zwykłym kontraście jaki stanowi bru-

dna, napół rozwalona buda z pięknymi blokami nowoczesnych domów.

Należy spodziewać się, że zapowiedziana inspekcja pana premiera przyniesie pożądane rezultaty, usuwając wszelkie bolączki mieszkańców Koja. (zp.)

„Złoty młodzieniec” — szopenfiliziarzem Syn bogatego kupca okradał znajomych

W szerokich kołach złotej młodzieży do niedawna znany był syn jed-

niego z zamożniejszych kupców branży manufakturowej, Goldberga. Młodzieniec bawił się wraz ze swymi towarzyszami w najdroższych nocnych lokalach. Wreszcie rodzice widząc marnotrawny tryb życia swego jedynaka zagrozili mu wstrzymaniem wypłacania miesięcznej pensji. Wówczas młody Goldberg zaczął pożyczać u lichwiarzy na rachunek ojca. W końcu i to źródło się wyczerpało. Goldbergowi odmówiono kredytu.

Rodzice widząc, iż napominania nie dają rezultatu wyrzekli się syna. Goldberg zaczął odwiedzać swych znajomych kupców i przy okazji kradł co mu pod rękę wpadło. Niejednokrotnie złodzieja schwytano na gorącym uczynku. Ze względu jednak na ojca nie meldowano o kradzieżach policji. W końcu, gdy Goldberg kilkakrotnie okradł jednego ze swych znajomych powiadomiono policję, która „złotego młodzieńca” resztowała.

Dochodzenie ustaliło, że kradzione przedmioty Goldberg sprzedawał znanemu paserowi Aronowi Klejmanowi (Stawki 16). Paser również osadzono w więzieniu.

Podróżuj LOTEM

Bestalska zemsta zbrodniarzy Łopata zamordował znajomego

Wieś Zawady, gm. Wilanów, była wczoraj terenem krwawej zbrodni. W bestialski sposób zabiło łopatą 35-letniego Ignacego Zemłę, miejscowego rolnika.

W porze wieczorowej kiedy żona Zemły wyszła po zakupy a Zemło pozostał sam z 3-letnim synkiem, Jurkiem, do mieszkania weszło nagle 2 kolegów gospodarza, Czesław Ziolkowski i Władysław Trzewik.

Przybyli mężczyźni weszli ostrą sprzeczkę ze Zemłą. W czasie szamotanii Ziolkowski stojąc pochwycił łopatę i uderzył jej ostrzem w głowę Zemły, który krzyknawszy „ratunku” padł z rozłupaną czaszką na ziemię. Leżącemu Zemłemu uderzył powtórnie Ziolkowski, po czym Trzewik porwał za łopatę i zaczął nią zadawać rannemu dalsze ciosy w głowę. Po dokonaniu ohydnej zbrodni, Trzewik wyrzucił łopatę przez okno. Żona Zemły powracając ze sklepu zobaczyła ich w progu mieszkania. Zbrodniarze po-

witali ją bardzo grzecznie i najspokojniej odeszli. W izbie Zemłowa ujrzała męża leżącemu w kałuży krwi z rozłupaną głową, dziecko zaś całe zamazane krwią zawodziło żałośnie nad trupem ojca.

Zemłowa przerażona widokiem zaczęła wzywać pomocy. Zbiegli się sąsiedzi, zaalarmowano natychmiast postronki policji.

W godzinę po morderstwie policjanci schwytali obu zbrodniarzy, którzy na chcieli przyznać się do popełnienia mordu. Po długich badaniach przyznali się wreszcie do morderstwa, a jako tło podali, że była to zemsta za zwróconą im uwagę za niewłaściwe zachowanie się ich na dożynkach u jednego z miejscowych gospodarzy.

Ogłędziny zabitego wykazały, że zmarł on na skutek 5 głębokich ran głowy i złamaniu 4 żeber. Zwłoki Zemły przewieziono do prosekatorium. Zabójców osadzono w więzieniu.

Grzywna za uchylanie się od przyjęcia godności członka komisji wyborczej

W związku ze zbliżającymi się wyborami do samorządów wydane mają być wyjaśnienia oparte na ogłoszonych ostatnio ustawach.

Nie wolno uchylać się od przyjęcia godności członków komisji wyborczych bez podania usprawiedliwionych przyczyn. Kto uchyla się od tego obowiązku bez uzasadnienia będzie

ukarany grzywną w wysokości od 10 do 100 zł na rzecz miasta. Grzywna będzie ściągana w trybie postępowania administracyjnego.

W wyborach do rad miejskich wezmą tym razem udział zawodowi wojskowi, którym ustawa przyznaje prawo wyborcze.

Trzy razy więcej kandydatów niż miejsc na wyższych uczelniach

Na wyższych uczelniach w Warszawie zaobserwowano w początku roku akademickiego 1938-39, olbrzymi napływ podań nowowstępujących kandydatów. Przypisać to należy m. in. umożliwienia tegorocznym maturzystom prowizorycznych zapisów, przed odbyciem służby wojskowej.

Na niektórych uczelniach, liczba podań 3 i 4-krotnie przewyższa liczbę miejsc ustalonych przez rady wydziałowe. Tak np. na politechnice warszawskiej zgłosiło podania o dopuszczenie do egzaminów kwalifikacyjnych 1970 kandydatów, podczas gdy liczba miejsc na pierwszym kursie na

wszystkich wydziałach wynosi tylko 700.

W b. tygodniu upływają terminy za pisów, tak, że niebawem rozpoczyna się na wszystkich uczelniach egzaminy kwalifikacyjne.

Rejestracja rocznika 1920

Jutro dnia 15 września br. mają stać się do rejestracji do wydziału wojskowego zarządu miejskiego, Floriańska 10, urodzeni w roku 1920 zamieszkałi na terenie komisariatu VIII PP niezależnie od liter.

Stawić należy się o godzinie 8 rano wraz z dowodem tożsamości, dowodem meldunkowym, metryką urodzenia oraz świadectwem szkolnym.

Winogrona potaniały

Do Warszawy nadeszły większe transporty winogron pochodzenia bułgarskiego i rumuńskiego, co spowodowało znaczny spadek cen tych owoców.

Cena winogron w sprzedaży detalicznej spadła z 2 zł 50 gr na 1 zł 60 gr — 1 zł 80 gr za kg. Winogrona pochodzenia krajowego, które niebawem ukażą się na rynku owocowym, będą jeszcze tańsze.

Nie wiem czy śmiać się czy płakać, ale zdarzył się wypadek, który wart

jednego i drugiego. Oto do gospodarza podwarszawskiego, o czym pisze w innym miejscu, wezwano znachorkę, która kazała chorego zabić w pakę i podpalić. W rezultacie policja bez zabijania zapakowała babę do paki i nie wiem dlaczego, ale podobno nie podpaliła. A szkoda. Jeżeli bowiem wzywianie znachorów i wiara w nich jest głupotą o tyle najbardziej bestialskie

Łepienie znachorów

winno być ustawowo przewidziane.

No, ale zaczął się sezon polityczny, idą nowe wybory, miejmy nadzieję, że nowy sejm pomyśli o znachorach i pozwoli im nich

Strzelać bez sądu

Dawno zresztą walczę o jeszcze jedną ustawę, a mianowicie o prawo strzału do jednego kibica, dwóch nudziarzy, trzech opowiadających stare kawały i czterech pytających „co słychać”. O ile by inaczej życie wyglądało, gdyby wyszła taka ustawa i gdyby mnie puszczono na miasto z rewolwerem, a właściwie lepiej z karabinem maszynowym.

Ale — trudno musimy się na razie zgodzić z tym co jest i spokojnie oczekiwać co nam przyniosą nowe wybory. Czy nową paczkę takich samych posłów? Niech będzie inaczej, to już ludzie będą mogli wmawiać w siebie, że jest lepiej. Było nie było tak samo.

Idą jednak czasy niepewne i ludzie zbroją się jak mogą. Oto ośmioletni syn Małki Koltun (Gęsia 35, jeśli kto ciekawy) nie miał hełmu i włożył na głowę garniec. Udało mu się to tak składnie, że nie mógł garnka zdjąć. A tymczasem wojna nie wybuchła i trzeba było było rozbroić. Wobec tego oddał go matka do szpitala, skąd chłopca odesłali do...

blacharza

Ten piłował przez dwie godziny i ma tego Koltuna „rozbroić”.

Mongoł

Pogoda

Przewidywany przebieg pogody w dn. 14 bm.: pogoda o zachmurzeniu zmiennym z przelotnymi opadami. Stopniowe ochłodzenie. Dość silne wiatry zachodnie i północno-zachodnie.

DROBNE

Nauka i wychowanie

KURSY HANDLOWE

Marii Domańskiej Złota 38, przy gimnazjum Czyżewskiej kształcą siły fachowe w handlu i biurowości. Opłata dostępna dla każdego.

(1-288)

Posady i prace

(Zaofiarowane)

Chłopcy do sprzedaży gazet potrzebni. Kaucja 1 złoty. Zgłaszać się: Zgoda 5 m. 3. I piętro, od 9 do 12.

(220)

Kupno i sprzedaż

UBIORY gotowe i uczniowskie w wielkim wyborze poleca Alfred Leibrandt, ul. Wspólna 14, tel. 9-00-47 (firma chrześcijańska). (Czytelnikom „Nowej Rzeczy” specjalny rabat.)

(5-244)

Teatr 815 Sniadeckich 5
Tel. 7-00-26
CODZIENNIE
najpiękniejsza operetka świata
Księżna Czardaszka
koncert gry aktorskiej
w tytułowej roli **ELNA GISTEDT**
Wawrzyniowa, Ratalewska, Czerska, Redo
Wspaniały balet
Nowy, wielki sukces teatru 815

TEATR, MUZYKA, KINO

NARODOWY: „Zielony frak” Callaveta i de Floras.
POLSKI: „Subratka” Devala.
LETNI: „Kłopoty Bourrachona”.
MAY: „Pani natura” Birabeau.
KAMERALNY: „Zbyt liczna rodzina”.
TEATR 815: „Księżna Czardaszka”.
MALICKI: Komedja muzyczna „Ne felach stur”.
CYRULIK WARSZAWSKI: Dziś i dni następnych satyra polityczna w 25 obrazach pt. „Naokoło Cyrulika”.

Kino oznaczone gwiazdką rozpoczynają seanse o godz. 5-ej. Pozostałe o godz. 4-ej.

KINA ZEROEKRAKOWE
ATLANTIC (Chmielna 35): „Druga młodość”.
BATYK (Chmielna 9): „Rozalia”.
CAPITOL (Marszałkowska 125): „Wrzós”.
CASINO (N. Świat 58): „Obawa przed skandalem”.
COLOSSEUM (N. Świat 19): „Robin Hood”.
IMPERIAL (Marszałkowska 56): „Przygody Tomka Sawyer’a”.
PAN (N. Świat 48): „Ostrożnie profesorem”.
RIALTO (Jasna 5): „Modelka”.
ROMA (Nowogrodzka 19): „Tajemnice dżungli”.
STYLLOWY (Marszałkowska 112): „Lokaj i jego pani”.
STUDIO (Chmielna 7): „Areny życia”.
VICTORIA (Marszałkowska 106): „Pawel i Gaweł”.

ACRON (Złazna 64): „Zdradziecki wawóz”.
ADRIA (pl. Teatralny): „Perły korony”.
AMOR (Elektoralska 15): „Teodora robi karierę”.
ARTINEA (Złazna 51): „Droga do Rio”.
AS (Grójecka 54): „Legia zatranców”.
BIS (Elektoralska 27): „Czując oczy” i „Zew dżungli”.
CZARY (Chłodna 29): „Huragan” i nadprodukt.

ELITE (Marszałkowska 81a): „Gdy kwitną bzy” i „Za kulami filmu”.
EDEN (Marszałkowska 31): „Ordynat Miłochowski” i „Trędowata”.
FAMA (Przejazd 9): „Maski lorda Blackstone’a”.
FILHARMONIA (Jasna 3): „Kobiety nad przepaścią”.
FLORIDA (Złazna 41): „Postrach dzielnego zuchowaty”.
FORUM (Nowiniarska 10): „Wieża królów”.
HELIOS (Wolska 8): „Ludzie Wisły” i „Dziękuję”.
ITALIA (Wolska 32): „Oskarżona”.
JURATA (Krok. Przedm. 66): „Czar cygany” i „Zdemaskowany bohater”.

OGRÓD ZABAW „100 POCIECH” czynny codziennie z wyjątkiem poniedziałków i piątków.

TEATR WIELKA REWIA: Widowisko w 30 obrazach „Dla Ciebie Warszawo!” z Loda Halama, Bodo, Contim, Krukowskim, Wallerem, na czele zespołu z 200 osób. Codziennie 2 przedstawienia: o g. 7.30 i 10.

DOLINA SZWAJCARSKA (Szopna 3): Codziennie koncerty muzyki lekkiej. Wejście bezpłatne.

KOMETA (Chłodna 29): „Wyspa straceńców” i rewia.

KINO PARAFII ŚW. ANDRZEJA (Chłodna 9): „Ucieczka Tarzana”.

KINO PARAFII ŚW. AUGUSTYNA (Dzielnia 41): „Barbara Radziwiłłówna”.

MAJESTIC (N. Świat 45): „Pensjonarka”.

MARS (pl. Inwalidów): „Miłość i sny kobiety”.

MASKA (Leszno 70): „Ogród Allah’a” i „Matura”.

METRO (Smocza 54): „Za cudze winy” i „Niewdzięczne małżeństwo”.

MEWA (Hoża 38): „Dzień na wyspach”.

MIEJSKIE (Hipopotama 8): „Znachor”.

MUCHA (Długa 16): „Książę i żebrak” i „Ziemia Torrella”.

NOWA TOMBOLA (Marszałkowska 34): „Złoty pirat” i „Jedna na milion”.

PETIT TRIANON (Sienkiewicza 8): „Lekarz pięknych kobiet” i „Skłamałam”.

PROMIEN (Dzielnia 10): „Tarzan i zielona bogini” i „Bogate błodactwo”.

PRAGA (Targowa 71): „Szelk” i „Nieznośna dziewczyna”.

PRASKIE OKO (Zygmuntowska 16): „Grobowiec indyjski” i „Tygrys z Esznapuru”.

POPULARNY (Zamojskiego 20): „Symfonia miłości” i „Śmiertelni wrogowie”.

RAJ (Czerwinski 151): „Ucieczka Tarzana” i „Za kulami sławy”.

RIWIERA (Leszno 2): „Obrońcy Rio Grande” i dodatki.

ROXY (Wolska 16): „Kurier carski” i dodatki.

SPINKS (Senatorska 29): „Przestępca”.

SOKÓŁ (Marszałkowska 69): „Wieża królowej” i „Trzej muskietierowie”.

SORENTO (Krypska 54): „Penny” i „Daniel Boone”.

SYRENA (Inżynierska 4): „10-ciu z Pawia-ki” i film kolorowy.

ŚWIAT (Suzina 4): „Kiedy jesteś zakocha-ny” i „Dwoje z tiumu”.

ŚWIT (N. Świat 19): „Ziemia błogosławio-ny”.

TON (Puławska 39): „Tygrys Esznapuru”.

UCIECHA (Złota 72): „Pensjonarka”.

UNIA (Dziła 8): „Zawiniłam” i rewia.

Informacje o filmach dozwolonych dla młodzieży — telef. 7-11-22

D O M I Ś W I A T

DODATEK KOBIECY

W przytulku dla starszerek im. śp. Heleny Paderewskiej Siwe babunie przy „Ognisku” dla zziębniętych dusz

Ostry, specyficzny zapach rozgrzanych sosen. Promień zachodzącego słońca przedarł się przez gęste gałęzie i otoczył aureolą jasną głowę starszki. Drobna postać w głębokim fotelu na tarasie, pochylona nad szydełkową robotą, tworzy malowniczy obrazek na tle jasnego domu, kryjącego się wśród sosen.

Przez otwarte drzwi z pokoju dochodzą delikatne dźwięki fortepianu. Stary, zapomniany walc, grany drzącą już starczą ręką.

Cicho... nie wolno płoszyć spokoju, który się tu zadowił. W tym jasnym domku siwe „babunie” mogą się radować życiem, nie będąc nikomu ciężarem, a kochane tym więcej właśnie, przez wnuczęta. Każdy przyzna, że w tej nieco gorzkiej prawdzie kryje się dużo racji. Ile też wycisnęła bolesna świadomość, że się jest „na utrzymaniu”.

Tę niedolę osamotnionej, zmęczonej życiem starości rozumiała kobieta współczująca wszystkiemu co słabe, godne litości, upośledzenia. Była nią śp. Helena Paderewska — żona prezydenta Paderewskiego.

W roku 1920 dzięki jej inicjatywie i ofiarności powstaje w Sulejówku pod Warszawą Ognisko dla inteligencji, przeznaczone przez nią w pierwszym rzędzie dla starszych pań. Jest ono początkowo zarządzane przez Tow. pomocy dla inteligencji, a po 10 latach fundatorka przekazuje posiadłość Towarzystwu aktem darowizny na własność.

Jest to dom mieszkalny o 16 pokojach z ogrodem owocowym i około 11 ha ziemi w miejscowości suchej, piaszczystej, idealnej dla osób starszych, zartretyzowanych, zreumatyzowanych. To też szybko zapelnili się lokatorkami. Przeważnie były to panie z kresów, wydziedziczone bezlitosnym prawem wojny, pozbawione nawet dachu nad głową. Dom w Sulejówku stał się dla nich schronieniem i spokojną przystanią; zapewnią im skromne, lecz dostateczne utrzymanie, troskliwą opiekę lekarza i miejscowej pielęgniarki. Te najbardziej, przył mowała śp. Helena Paderewska na swój koszt. To też imię tej mądrej i wspaniałomyślnej kobiety wspomniane jest tu ze czcią i wdzięcznością najwyższą.

Wkrótce jednak dom stał się niewy starczający dla ogromnej ilości kandydatek i oto dzięki zarządowi Tow. opieki dla inteligencji w 1932 roku wyrasta obok starego — nowoczesny, dwupiętrowy pawilon z kaplicą. Kaplica ta choć niewielka z łatwością mieści w każdej niedzielę zgromadzone na mszy św. mieszkanki domu i gości z okolic Sulejówka. Tam też wmurowano tablice marmurowe na cześć

śp. Heleny Paderewskiej, na znak, że wspomnienie o niej będzie żyło zawsze w sercach wiernych kobiet.

Lagodne światło witraży miłośnie obejmuje pochylone głowy kobiet szukających pociechy i błogosławieństwa na resztę życia u Najwyższego...

I to wszystko za mało. Miejsc wolnych stale brak. Więcej takich przystani dla ludzi zmęczonych życiem samotnych. Tu mogą oni wspólnie jak wielka rodzina dzielić się wspomnieniami przeszłości, skarżyć się na dolegliwości i smutki.

Tu w piękne dni leżą na tarasie lub spacerują po przyległym, ulubionym lasku, a w długie wieczory zimowe de szczowe popołudnia zbierają się w dużej, jasnej sali by kłaść pasjanse, słuchać głośniego czytania lub bridżem urozmaicać dłużący się czas. Przy głośniku radiowym cierpliwie czekają na transmisję koncertu Prezydenta Paderewskiego. Jest to wielka uroczystość w tym cichym domku.

Jeśli pragną być same zasywają się w swych małych czystych pokojach, gdzie znajdują swobodę, spokój i wypocinek... W. K.

P. Anna Hallerówna o roli kobiety w przyszłym ustroju społecznym

Koło kobiet Stronnictwa Pracy w Krakowie, urządziło w ubiegłym tygodniu zebranie dla członków stronnictwa oraz zaproszonych gości, na którym p. Anna Hallerówna wygłosiła odczyt na temat: „Rola kobiet w przyszłym ustroju społecznym”. Interesujący temat, jak również osoba prelegentki ściągnęły wielką ilość słuchaczy.

Zebranie zagał prezes zarządu wojewódzkiego, dr Kuśnierz, oddając głos cenionej prelegentce, która w zajmujący i piękny sposób przedstawiła rolę, którą powinna odgrywać kobieta polska w rodzinie oraz w życiu gospodarczym i społecznym. Kobieta powinna postępować prosto i szlachetnie, a jej ideologia powinna być polska i katolicka. Prelegentka przedstawiła istotę liberalizmu gospodarczego i jej zżubne skutki, jak tworzenie pasyżniczych karteli, niszczenie nadmiaru produkcji, zamykanie skartelizowanych fabryk, a to w celu utrzymania wysokich cen na niekorzyść konsumenta.

Nadwyżka dochodów winna być użyta na tworzenie nowych warsztatów pracy. Użycie pieniędzy musi być celowe, do czego powinna matka już przyczynić dzieci.

Następnie prelegentka poruszyła konieczność ubezpieczeń rodzinnych, aby pracownik posiadający liczniesze potomstwo pobierał odpowiednio większą płacę. Kobieta polska winna popierać jedynie wytwórczość krajową, oraz dążyć do unarodowienia

przemysłu i handlu. Religijne wychowanie młodzieży pozostawia wiele do życzenia. Podręczniki szkolne, a nawet czasami nauczycielstwo nie zawsze idą po linii katolickiej. Komunizm zagraża społeczeństwu polskiemu, które powinno przecież dążyć nie do odebrania, lecz do rozporządzenia własności, aby każdy miał możność jej posiadania.

Istnieje własność nie tylko materialna, lecz i umysłowa, którą tym bardziej należy się dzielić ze społeczeństwem, i tutaj otwiera się najpiękniejsze pole działania dla kobiety jako pracowniczki społecznej, kulturalnej i religijnej.

Przemówienie zostało przyjęte przez słuchaczy entuzjastycznymi oklaskami, a prezes dr Kuśnierz w gorących słowach podziękował dostojnej mówczyni, oraz otworzył dyskusję wezwaniem, aby w walce o lepsze jutro znalazły się w pierwszym szeregu kobiety.

Najidealniejszym strojem do jesiennych sportów — czy to na rower, czy na wspinaczkę w góry są szero kie, dość grube spodnie i dopasowana, ciepła wiatrówka.

Jakie kapelusze nosi Paryż Rondelki, sałata, bułki i ptasie gniazdo na głowach pięknych pań

W Paryżu, królestwie mody widzi się już wyłącznie filcowe kapelusze o nowej linii profilu. Główna jest z przodu i w tyle mocno wydłużona, środkiem zaś wgięta. Na ogół kapelusze utrzymane są w jednym tonie. Niebieski kapelusik przybrany jest granatową wstążką, musztardowółty — tabaczkową, szary — czarną, beige — brązową itd.

Louise Bourbon wypuściła na rynek osiem modeli kapeluszy, z któ-

rych jeden jest dziwaczniejszy od drugiego. Widzimy wszystkie formy naczyn kuchennych od durszlaka poręczającego a kończąc na rondlu. Za przybranie również służą utensyja kuchenne i gospodarskie, jak włoska kapusta, fryzowana sałata, miotła z piórek do omiatania kurzu, miniaturowa trzepaczka, nie mówiąc o zwykłych owocach i jarzynach. Do najładniejszych i najdziwniejszych modeli Louise Bourbon należy wianek z buteleczek przybrany kogucim skrzydłem, główka sałaty — również jeden z ośmiu modeli — nasunęta jest na czoło jak toczek.

Louise Bourbon nie ograniczyła się do tych tylko ekstrawagancji i dla solidniejszych klientek przygotowała piękne modele z filcu i aksamitu. Jej toczek z plecionych wstążek aksamiitnych przypomina niebo o zachodzie słońca. Nie mniej ładny jest tricornie z czarnego filcu przybrany piórkami fioletowymi, zielonymi i różowymi piór strusich. Słynna Agnes prezentuje również czarny jurejowy toczek przybrany piórkami kolorowych piór strusich. Inny kapelus madame Agnes ma pofalowane do rozpostarte z tyłu jak wachlarz i płasko zaprasowane na przódzie. U Schiaparelli'ego widzimy szereg беретów dużych, fantazyjnych, przytrzymywanych w tyle głowy wstążkami. Wydużana i spiczasta forma główki daje się podkreślić na wielu modelach Schiaparelli'ego. Rose wlois ma kapelusze o uniesionych z tyłu rondach podpiętych kolorowymi kokardami z mowy. Rebours lansuje na dzień jasne filce o miękkopofalowanych rondach, a na wieczór wszystko, co może wymyśleć fantazja ludzka, a więc tiulowe drobne marszczone fałbanki, z których robi toczki, różowe strasie pióra spływają kaskadą z czarnego tiulowego ronda, diademy z tęczyowych kolibrów itd. itd.

Na rewii kapeluszy w Paryżu pokazywano jako kuriozum amerykański model, stanowiący gniazdko ptasie wykonane z wazutkich wstążek, w którym leżało parę jajeczek z białoróżowego jadvabiu oraz parę nieopierzonych jeszcze piskląt.

6.15 24.00 RADIO

ŚRODA, 14.9.1938 R.

WARSZAWA I

6.15 „Kiedy rano wstają zorze”; 6.20 Muzyka; 6.45 Gimnastyka; 7.00 Dziennik poranny; 7.15 Muzyka poranna; 8.00 Audycja dla szkół; 11.25 Płyty; 11.57 Sygnał czasu; 12.05 Audycja południowa; 15.15 Audycja dla dzieci; 15.45 Wład. gospodarcze; 16.45 Odczyt; 17.00 Muzyka taneczna; 18.00 Pogadanka; 18.10 Recital skrzypcowy Wacława Niemczyka; 18.45 Fragment z „Kolekacji” Józefa Korzeniowskiego; 19.00 Pieśni polskie w wykonaniu Jadwigi Radwan-Młynarskiej; 19.20 Pogadanka aktualna; 19.30 Koncert rozrywkowy; 20.55 Pogadanka aktualna; 21.00 Audycja dla wsi; 21.10 Koncert Chopinowski; 21.45 Wład. sportowe; 22.00 Koncert popularny; 22.55 Przegląd prasy; 23.00 Ostatnie wiad. dziennika wieczornego.

WARSZAWA II

15.00 Koncert rozrywkowy; 14.00 Pare informacji; 14.10 Koncert solistów; 15.00 Wład. sportowe; 15.05 Zespół Pawła Ryńska; 17.00 Pogadanka aktualna; 17.00 Płyty; 18.10 Muzyka lekka i taneczna; 22.15 Płyty.

NAJCIEKAWSZE AUDYCJE ZAGRANICZNE

19.50 Budapeszt. Wieczór oper. 19.30 Sofia. „Rigoletto” opera Verdiego. 20.00 Drottlich. Koncert symfoniczny. 20.10 Królewiec. „Czar Wenus” operetka Kippa. 20.15 Hamburg. „Ulysses” opera Brandt-Buysa. 20.30 Paris PTT. Koncert symfoniczny. 20.45 Praga. „Asrael” symfonia Suka. 21.00 Wiedeń. Koncert symfoniczny.

CZWARTEK, 15.9.1938 R.

WARSZAWA I

6.15 „Kiedy rano wstają zorze”; 6.20 Muzyka; 6.45 Gimnastyka; 7.00 Dziennik poranny; 7.15 Koncert poranny; 8.00 Audycja dla szkół; 11.00 Poranek muzyczny dla szkół; 11.25 Płyty; 11.57 Sygnał czasu; 12.05 Audycja południowa; 15.15 Pogadanka dla dzieci; 15.30 Skrzynka ogólna; 15.45 Wład. gospodarcze; 16.15 Audycja dla liceów; 16.35 Uwertura do op. „Marta”; 16.45 Pogadanka; 17.00 Płyty; 18.00 Przegląd wydanictw; 18.10 Polskie pieśni w wyk. chóru męskiego; 18.30 Teatr wyobraźni; 19.10 Recital woloncelowy Waleriana Deca; 19.30 Pogadanka aktualna; 19.40 Koncert rozrywkowy; 20.45 Dziennik wieczorny; 20.55 Pogadanka aktualna; 21.00 Audycja dla wsi; 21.10 Koncert; 21.50 Wład. sportowe; 22.00 Polska muzyka kameralna; 22.55 Przegląd prasy; 23.00 Ostatnie wiad. dziennika wieczornego.

WARSZAWA II

15.00 Płyty; 14.00 Pare informacji; 14.10 Koncert solistów; 15.00 Wład. sportowe; 15.05 Trio P. R.; 17.00 Pogadanka aktualna; 18.15 Płyty; 22.00 Folliton; 22.15 Płyty.

NAJCIEKAWSZE AUDYCJE ZAGRANICZNE

19.05 Lahti. Koncert symfoniczny. 19.50 Sofia. „La Traviata” opera Verdiego. 20.10 Stuttgart. „Fidelio” opera Beethovena. 20.10 Wiedeń. „Wesoła wdówka” operetka Lehara. 20.30 Paris PTT. Koncert muzyki symfonicz. 20.00 Praga. „Święta ludmilla” oratorium Dworzaka. 20.30 Drottlich. Koncert Beethovenowski. 21.00 Bruksela flam. Koncert orkiestrowy. 21.50 Londyn Reg. Koncert Beethovenowski.

Dla pani domu

KUROPATWA W KAPUSCIE

(2-4 kuropatwy, pół główki kapusty czerwonej, 1 cytrynę, łyżkę cukru, 2 dkg maki, pół szklanki wina czerwonego).

Oczyszczone kuropatwy naszpikować słoninką i obrumienić. Kapustę poszatkować, sparzyć, mocno odcedzić, skropić cytryną, osolić, ocukrzyć i zaprawiać zasmażką rozprowadzoną wodą lub rosołem.

Kuropatwy podzielić na połowy, część kapusty włożyć na dno rondla, ułożyć na niej kuropatwy i przykryć kapustą, wlać wino i dusić pod przykryciem 3/4 do 1 godziny.

Ze świata

KOBIETA — GANGSTER

W Rumunii aresztowano niejaką Katinę Barbaralachow, której udowodniono, że w ostatnim czasie porwała 25 dzieci w wieku lat 7-9 i sprzedała je cyganom.

Sprawa przedstawia się tym bardziej sensacyjnie, ponieważ prawdopodobnie wiąże się z ostatnimi masowymi wypadkami zaginięcia dzieci w Rumunii.

MISS FINLANDIA — KRÓLOWA PIĘKNOŚCI EUROPY

Tytuł miss Europy w konkursie piękności, jaki odbył się ostatnio w Kopenhadze, zdobyła królowa piękności Finlandii.

18-letnia miss Finlandia pobiła urodę biorące udział w konkursie przedstawicielki Francji, Anglii, Danii, Szwecji, Holandii i emigracji rosyjskiej.

Pierwszy pokaz w Zw. Pań Domu

Związek pań domu wznowia po przerwie wakacyjnej swe pokazy. — Pierwszy pokaz „Przetwory owocowe” odbędzie się w środę 14 bm. o godz. 18 przy ul. Nowy Świat 9.

Pełna tabela loterii

8-my dzień cięgnięcia IV-ej klasy - 42 loterii

I i II cięgnięcie

GŁÓWNE WYGRANE

Stała dzienna wygrana z 5.000 zł na nr 32401.
Z 10.000 na nr 148950.
Z 5.000 na n-ry: 29683 45851 46291
64255 78894 83824 94299 108594 143161
Z 2.000 na n-ry: 24434 34792 46558
57880 64776 73361 79831 86658 122385
136069.
Z 1.000 na n-ry: 1329 3087 13612
20838 25497 27431 31719 35455 39479
42754 43079 45461 52406 56279 61042
62199 68911 75474 78133 84993 94662
96102 99137 103198 116880 118888
119499 122790 125883 139144 147856
149987 155125 156361 159319.

Spróbujcie szczęścia w kolekturze
DZIERŻANOWSKIEGO Nowy Świat 64, Freta 5,
gdzie zawsze pada wiele wygranych

Wygrane po 250 zł

70 64 720 92 9 828 1004 36 112 85
220 66 420 45 69 531 4 691 980 2015
162 86 8 231 384 452 500 33 64 5 8
605 8 51 938 300 890 207 57 383 415
502 49 63 603 84 91 836 903 17 4118
36 57 64 366 380 433 63 500 66 73
60 602 66 922 97 5001 131 43 213 80
359 535 799 957 70 6009 21 32 46 107
215 48 86 94 325 51 532 768 836 7081
228 89 336 495 517 34 60 9 4625 58
721 46 882 905 27 34 57 62 8043 358
75 499 547 52 82 634 725 41 83 997
9023 63 189 92 291 346 432 58 64 707
821 10025 93 156 64 206 19 52 366 98
593 638 64 712 76 11061 295 457 527
79 752 79 929 43 70 12007 99 173
291 300 455 556 622 29 78 83 96 715
13155 242 425 553 87 635 848 78 14122
78 257 519 776 908 15029 67 100 79
907 507 94 893 915 44 16146 330 83
417 43 50 18 664 842 983 17016 61 195
246 633 773 868 18337 626 958 19005
393 660 92 73 7880 945 20030 177 281
760 409 572 783 927 21082 170 482
726 893 907 22024 346 455 500 28 699
25035 24054 280 595 696 72 53 79 824
25035 85 298 316 454 807 34 911 61
2015 72 10 57 64 354 412 80 522 655
606 917 9 29 63 75 27009 45 102
268 403 79 627 837 993 28029 54 68
392 582 618 88 825 984 8 29170 8 285
392 585 915 30412 7 514 27 728 890
291 54 93 31076 242 669 92 831 921 30
69 99 32034 231 4 310 68 439 70 577
624 739 59 61 79 936 33029 34 216 9
32 600 54 980 992 34002 78 84 101
31 250 390 469 583 628 32 778 985
35017 26 377 544 648 51 703 812 80
36027 52 88 265 368 563 70 96 9 837
40 98 901 6 45 37014 8 58 146 74 27
58 510 3 25 72 616 77 707 12 823 76
38079 90 101 6 67 396 450 86 923
84 39191 282 333 457 72 662 852 905
40165 405 50 661 813 47 41052 65 112
3 24 62 407 35 59 645 98 855 936 —
42436 442 96 722 39 43215 452 583
96 92 44222 336 462 632 82 717 31
916 42 45183 226 69 300 53 75 91 431
99 564 841 46045 259 339 62 419
924 37 48 77 702 800 47 963 24 47068
96 155 90 304 57 534 40 627 48087 105
227 377 442 5 6 533 5 61 716 29 843
92 162 49161 94 257 357 411 561 751
69 83 879 50081 100 79 86 284 749 52

6 910 40 66 51137 47 90 208 491 601
764 52296 416 27 519 27 79 53011 8
87 93 294 360 461 523 54001 18 33 —
192 296 406 28 620 754 81 907 55029
180 205 67 315 418 572 1 613 80 711
37 68 821 42 3 916 77 56104 56 237
457 593 689 713 880 921 97 57094 100
15 6 27 329 414 73 500 5 67 619 81
702 916 58005 213 40 81 382 436 83
650 797 8 59658 94 760 818 926 60187
288 93 427 585 746 807 13 90 922 —
61089 90 201 307 478 567 695 739 —
801 91 62044 199 329 68 73 84 541 36
92 533 5 95 763 895 900 63158 304 35
661 702 48 89 850 938 64260 45 39 508
65060 149 85 330 67 413 9 77 590 72
824 981 66037 155 273 331 93 426 501
26 79 97 613 23 45 930 5 67002 144
229 310 5 30 85 526 675 713 86 849 57
80 68026 118 36 4 57 69 327 42 409

87 9 578 646 732 804 15 939 69287
414 61 3 74 624 808 900 94 70075 100
459 95 296 475 83 663 873 903 87 —
71083 238 43 312 68 432 500 42 79 96
622 90 3 907 26 7205 563 100 46 94
393 478 537 77 891 900 10 92 73117
318 25 420 45 75 556 616 925 49 74016
33 85 96 173 200 87 95 354 475 505
17 99 906 70 4 75066 71 188 383 686
759.

76363 410 56 711 43 803 71 77017
401 610 865 934 80 78067 222 39 338
44 78 788 924 79120 74 200 323 61 74
791 860 900 10 80202 48 96 376 551 52
91 647 94 892 81206 8 69 373 91 417 653
56 741 47 62 843 90 82157 608 53 93
736 41 835 94 48 83151 96 234 42 51 54
330 85 690 94 756 901 24 84056 101 212
39 70 363 406 591 877 82 937 85032 132
200 47 79 397 484 552 59 758 867 907 37
86279 503 6 37 630 87163 213 580 85
913 85 88208 85 407 41 86 88 93 567 76
727 45 9 89 121 40 219 663 8 748 70
90111 18 379 403 28 97 667 93 797 858
979 80 91021 50 160 209 10 320 724 73
800 45 980 92042 138 213 59 432 93005
52 185 205 80 393 705 28 903 11 12
94121 22 54 63 474 80 563 700 873 900
4 64 95009 80 108 38 61 91 372 476 585
685 943 96201 7 64 318 614 55 61 706 25
60 97004 55 65 176 96 347 476 567 80
651 721 92 98 815 75 98009 93 117 224
80453 64 719 806 906 34 99025 145 74
245 46 75 354 471 847 919 94 100132
270 97 338 58 449 699 705 14 25 84 92
804 997 101044 151 253 365 606 75 86
842 97 912 29 102116 35 298 404 533 67
876 871 912 103100 32 209 57 437 810
55 90 104004 286 480 639 98 785 824
105114 80 210 40 53 320 62 560 63 88
93 626 735 831 56 83 957 60 106031 77
136 39 272 94 358 458 550 74 805 69
976 107007 333 592 615 108189 317 35
48 74 497 575 703 916 78 85 109085 106
33 299 448 541 49 74 674 770 921
110025 79 131 257 61 73 4 369 413 49
533 621 54 8 707 43 111134 68 295 13
500 81 627 47 831 95 928 112056 128
229 450 52 609 87 113308 409 517 36
42 48 78 717 92 114526 683 115138 353
545 90 651 77 62 67 798 946 76 116499
632 726 95 986 90 117128 422 52 591
641 760 118068 106 285 456 668 875
119104 356 617 701 975 96 120033 55
89 195 261 546 742 940 68 121071 214

67 343 451 92 97 605 807 122051 79 96
142 271 431 574 95 693 715 55 123735
124034 165 424 547 610 33 704 850
125031 94 326 563 95 603 23 828 32 980
126015 74 86 173 200 323 71 630 64 745
127 099 278 457 576 128032 154 611 54
814 43 915 129077 106 93 455 615 952
68 130000 25 76 587 131015 83 172 320
452 601 4 98 742 87 823 915 132409 24
59 559 90 868 954 133014 126 47 63 105
20 357 85 490 514 34 76 661 876 134006
316 79 95 402 52 520 824 135014 16 28
85 289 371 98 411 520 972 136716 47 53
838 926 67 137161 260 83 376 487 691
138060 127 58 71 83 220 305 7 453 66
637 139162 87 246 409 551 758 844 981
140050 54 127 60 426 633 822 71 88
141460 600 760 990 142070 432 70 861
950 67 143071 159 281 393 418 91 598
742 57 61 890 963 88 144040 226 330
511 65 59 95 629 78 715 826 44 71 914
36 52 60 145110 256 435 45 659 852 76
146191 212 416 92 554 97 608 33 821
147218 81 330 433 67 74 530 644 731
74 148133 208 510 85 149121 232 326
737 823 150243 473 573 609 49 87 151202
747 814 39 77 93 903 30 152114 73 235
515 778 801 31 990 153014 28 179 296
306 419 62 631 866 79 96 154010 26 178
205 41 83 326 37 60 74 407 16 509 60
94 637 88 718 973 78 155038 320 568 602
750 54 97 868 156121 35 225 238 493
610 50 832 960 157436 158242 314 93
509 601 750 85 159000 119 56 98 324 559
744 54 70 846 56 67 984

II-te cięgnięcie

Wygrane po 250 zł

149 86 424 612 150 89 893 949 1151
68 212 19 23 55 347 447 579 657 834
2056 320 35 804 11 907 26 321 293
337 72 432 61 706 4167 82 255 59 459
774 850 5073 82 107 348 550 663 822
55 59 974 6131 346 53 504 25 46 805
7154 92 202 25 8038 211 414 42 569
694 718 9386 73 417 590 865 981 10320
305 20 33 615 70 940 11050 386 —
12101 10 35 55 640 808 19 908 13163
825 997 14048 337 659 723 912 15178
515 616 16010 56 237 447 793 818 94
8 17131 286 711 40 894 18829 19347
448 94 601 2 913 20225 361 48 3796
865 995 21586 705 20 882 969 23028
49 75 82 124 227 92 368 944 24402 76
513 626 63 25058 226 301 59 574 959
26175 305 40 439 518 26 728 27211 35
412 569 810 28285 383 787 862 29399
575 809 900 24 50 68 30594 613 50 918
31001 260 301 710 971 32564 610 33472
705 34005 123 49 228 302 6 460 839
53 969 35126 564 70 656 97 794 36022
89 324 52 833 37085 710 89 291 334
452 535 58.
38309 88 549 80 725 811 39266 515 96
40014 109 18 42 74 629 41031 109 91
208 28 497 42164 538 693 43006 271 689
920 82 44436 529 800 45207 28 528 62
46187 397 47047 144 298 349 844 967
48062 102 242 62 376 405 38 516 650
969 69 549 3345 7889 50107 258 368
844 51197 322 34 40 896 52399 576 831
53092 457 580 92 64015 20 257 63 342
87 691 888 55776 56193 797 823 981
57113 33 679 736 856 58013 363 448 56
580 791 960 59183 305 21 57 80 505 822
56 60018 456 580 881 987 61306 448 58
580 678 766 62002 224 320 473 767 881
63041 52 73 102 309 585 679 712 907 23
64114 300 462 96 979 65171 272 726 73
66088 114 60 237 449 524 626 732 944
67 67444 649 836 68036 277 309 36 418
538 69054 96 563 638 704 70036 76 188

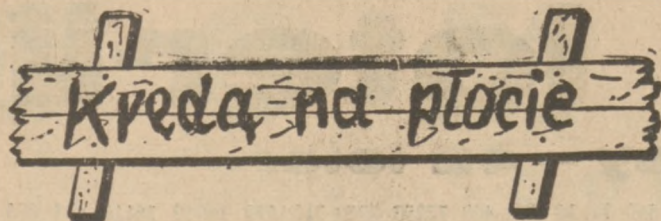
242 419 510 71153 224 469 72282 375
419 47 569 748 994 73021 101 49 204
58 66 69 301 487 523 663 824 74068 347
72 401 98 684 805 982 75018 118 298
445 643 710 955
7601 374 412 565 673 798 808 77286
351 679 721 32 59 78002 216 672 748 80
79182 336 71 454 521 64 651 896 935
80012 53 213 20 63 359 464 585 798 833
81020 160 384 499 683 735 833 46 82007
41 90 302 439 681 748 974 83392 942
84000 458 551 639 745 987 85192 496
551 863 86153 245 426 94 602 31 730
97 87637 764 73 830 88141 259 511 604
76 56 71 809 953 89325 97 727 941
90245 334 49 481 501 807 23 961 91448
686 92249 735 93004 8 117 33 45 344
456 99 793 821 916 79 94242 568 704
883 998 90073 280 362 96112 226 462
82 84 803 10 97229 38 508 59 28 640
98124 71 240 99086 156 399 401 684 803
901 100037 482 626 976 101017 85 172
216 400 648 61 781 873 914 19 48
102213 349 602 62 103172 651 83 93 799
867 104101 278 384 429 543 620 770
105655 66 80 875 106146 69 438 573
107458 564 108516 824 38 94 109291
353 68 531 834 110024 306 111322 640
952 60 112348 807 924 83 113244 560
114118 533 939 115009 62 709 11 929
116051 359 78 491 555 86 802 55 117371
435 49 522 705 118191 316 512 42 —
801 2 59 925 46 119358 771 819 902
120005 144 344 60 453 97 786 121188
749 991 122068 70 190 528 72 624 817
123234 437 522 856 94 124037 508 —
125297 312 459 99 126137 378 519 758
127484 600 78 128003 231 937 129268
439 600 942 130295 599 131888 132118
63 560 133035 161 478 913 134 135090
120 136300 778 137339 530 952 84 —
138056 271 786 33 952 139001 206 342
448 663 787 140431 716 142051 382 —
519 143296 586 90C 144041 145018 997
146014 43 177 422 977 147139 284 394
972 148066 227 369 572 623 149039
182 496 581 877 150333 51 768 902 —
151360 97 910.
152022 136 315 29 74 582 962 153309
10 599 644 921 154496 155064 116 34
55 255 763 156049 156 236 343 519 97
95 925 157064 101 534 683 158589 683
798 159025 107 93 261.

VI-te cięgnięcie

GŁÓWNE WYGRANE

Stała dzienna wygrana z 20.000 zł na nr 22596.
Z 25.000 na nr: 150524
Z 10.000 na nr: 22553 87223 119680
Z 5.000 na nr: 6071 82562
Z 2.000 na nr: 745 11964 12700 14455
45301 49818 50384 69666 72059 93398
95836 124988 149208
Z 1.000 na nr: 16982 19722 23132
24539 34960 37765 49321 49545 51106
54729 72509 74565 84000 84025 84288
85163 88025 88700 89527 91016 91680
104060 106496 107862 111338 121703
133623 138895 157310 157886
Wygrane po 250 zł
74 104 207 868 78 928 1037 131 989
2133 513 736 3172 533 697 821 4278
495 679 5236 570 622 747 992 6171 223
444 572 626 760 7018 78 76 313 616 740
931 60 8152 326 67 452 540 917 35 9041
54 137 71 647 95 913 10001 698 63 728
79 94 11022 154 351 691 722 59 93
12538 945 13105 30 711 35 918 14046
154 64 67 14408 774 811 42 15153 56 200

310 690 16950 16110 403 683 87 751
66 18137 477 703 19054 36 97 566 805
60 20097 394 713 829 912 25 71 21005
322 935 22216 479 528 701 809 23010
430 567 724 61 866 24082 144 25443
694 96 739 26089 223 795 816 27063
131 331 405 568 69 28096 330 493 887
902 68 29138 414 697 801 30161 244 97
314 31 674 902 31501 32343 80 546 639
778 965 33033 204 326 434 615 872 965
86 34544 35169 244 29 609 905 49 74
35161 244 329 609 905 45 91 36625 89
716 59 76 962 37228 83 414 38598 919
39484 733 913 40190 918 71 41179 369
844 42351 47 87 436 571 615 871 43225
28 977 44187 293 469 780 820 45447
912 60 46776 47180 281 340 492 830

Smacznego

Pewien przedsiębiorczy Amerykanin długo myślał, zachodził w głowę, szperał po zakamarkach mózgu, aż w końcu doszedł do wręcz rewelacyjnych wyników.

Doszedł oto po latach doświadczeń i procesów myślowych do wniosku, iż gotując mięso przez 15 godzin na wolnym ogniu znacznie podniesie jego smak i wartości odżywcze.

Amerykanin ów przy tej sposobności posprzeczał się ze swoją żoną, która celowała w przyrządzaniu roastbeefu i befsztyków po angielsku, co jak wiadomo wymaga minimum czasu i maksimum ognia. Dama ani rusz nie chciała się zgodzić na powolne wygotowywanie smacznego mięsa, pozabawianie go soczystości i tego, co tak cenią Anglicy — krwi.

Amerykanin był jednak cier-

pliwy. Chcąc przekonać swą magnifikę o użyteczności nowego sposobu w sobotę o dziewiątej wieczorem nastawił rosół z kury i to w dodatku ze starszej kury. Nazajutrz o godzinie 12 w południe kurę wyjęto z rosółu i podano na stół.

Uparta małżonka początkowo nie chciała tknąć tego niesamowitego jedzenia, ale w końcu dała się namówić i o dziwo, przystąpiła, iż przyrządzona w ten sposób kura ma smak kurczęcia a nawet indyczki.

Amerykanin zwyciężył na całej linii.

Czy metoda gotowania mięsa przez 15 godzin na wolnym ogniu zwycięży na dalsze templa trudno przewidywać, w każdym razie nasuwają się dwa wnioski:

Po pierwsze — oszczędność. Proszę sobie wyobrazić, że każdy posiłek gotować się będzie przez godzin 15. Prosty rachunek wykazuje, iż wtedy jadać będziemy obiad dwa razy na trzy doby. Po winno to obniżyć koszty utrzymania o mniej więcej 30 proc. Cóż za szalona okazja dla pobierających głodowe wynagrodzenia za swoją pracę.

Po drugie... tu już nasuwa się wniosek natury nie tyle odżywczej, ile ożywczej. Jestem przekonany, iż znaczna ilość starszych pań pragnących zachować wieczy stą młodość, gotowa będzie poddać się 15-godzinnej gotowaniu na wolnym ogniu byle tylko cel zamierzony osiągnąć.

Bo skoro po 15 godzinach gotowania ze starej kury uczyniło się młodziutkie kurczętko...

ORKA

Kobieta zmieniła mapę Europy (2)

Har Dayal wziął nagrodę... Ostatnia podróż „Księcia Jorku”

W niewielkim mieście francuskim Pau zmarł i tu został pochowany człowiek, który pod przybranym nazwiskiem Miguel Maria Astrido tu właśnie dokonał burzliwego żywota. Był to Hindus, Har Dayal — człowiek, któremu udało się wyprowadzić w pole angielską służbę wywiadowczą, słynną „Intelligence Service”, człowiek, który o mały włos byłby zmienił mapę Europy.

Przeszkodziła mu w tym kobieta.

Wróciwszy do hotelu, do europejskiego hotelu, bo w innym nie potrafiłby już mieszkać wychowany na zachodzie Har Dayal — czuł, że po rozmowie z Wielkim Wtajemniczonym — stał się zupełnie innym człowiekiem. Zupełnie inaczej patrzył na zginających się przed nim chłopców hotelowych, bądź co bądź jego rodaków, inaczej rozumiał swoje obowiązki i wielkie zadanie, jakie mu postawiono.

Dostarczyć broni walczącym Indiom...

Król rządzony przez kilkanaście tysięcy Anglików, mógł zdobyć wolność ale musiał mieć uzbrojenie, jakie mieli przeciwnicy: od stóp do głów to samo.

— Jakaś pani czeka w pokoju... — szepnął dyskretnie portier.

— Pani? Do mnie? — zdumiał się Pertabr. — Przecież ja tu nikogo nie znam...

— Zameldowała się do pana, po nazwisku — tłumaczył portier — chciała czekać, więc poprosiłem do pokoju, bo nie wyglądała tak, żeby można było nakazać jej oczekiwanie w holu...

— Dziękuję — przeciął tę przemowę Pertabr co raz mniej rozumiejąc z tego wszystkiego.

Istotnie. Gdy wszedł do swego po-

koju — jakaś wyniosła postać osunęła się do jego stóp.

— Naida Alia czołem bije przed tobą...

I dopiero gdy podniosła twarz — zrozumiał.

To była... biała kapłanka Thugów.

A więc Wielki Wtajemniczony dotrzymał słowa! Wiedział wszystko, znał adres Pertabry i tu właśnie przysłał tę nagrodę za czyn jeszcze niepełniony... Cios był zbyt silny i mimo „angielskiej” zimnej krwi, której nauczył się na Zachodzie Pertabr nie od razu zorientował się, że kobieta kłęcząca u jego stóp jest świętością dla kilku milionów wierzących Hinduśców...

— Co robisz? Co pan!... proszę wstać... to raczej ja powinienem...

— Nie! Ja jestem twoją własnością panie, ja już nie jestem kapłanką Thugów... Już nie wrócę więcej do świątyni...

W głosie jej zabrzmiał smutek.

Har Dayal zrozumiał to jako żal za życiem kapłanki...

— Przecież w tych ciemnościach nie mogło być dobrze... zaczął.

— Ja też nie żałuję świątyni...

— Więc czego jesteś taka smutna?

— Bo... nie wiem dla czego darowa no mnie panu.

Har Dayal zrozumiał. Przecież wiedział, kiedy jeszcze była kapłanka, jakie powłoczyste spojrzenia rzucała w jego stronę. Nie mogło uisć jego uwagi, że ona spostrzegła jego rozkochane spojrzenia i — że jego ciemność wywołała pożądaną reakcję: biała kapłanka Thugów kochała go również. A teraz rzekomo martwiła się, nie wiedząc dlaczego ofiarowano ją Pertabrowi...

Nazajutrz Pertabr nie budząc śpiączki jeszcze Naidy spakował resztę dro-

biażgów do walizki.

O trzeciej po południu odpływał do Europy „Książę Jorku”, na którym była już zarezerwowana kabina na nazwisko Miguela Marli Astrido. Nie było już ani chwili czasu aby zwinąć, następne połączenie z Europą mogłoby być zbyt późne.

Już gotowy do wyjścia — zatrzymał się chwilę przed swoją „nagrodą”. Spała... Znak boga Sivy na czole pociemniał lekko, ale był tak wyraźny, jakby go świeżo wytatuowano. Uśmiechnięta twarz Naidy zdawała się marzyć o dalszym szczęśliwym współżyciu ich obojga...

Pertabr nie budził jej. Nie był zbyt pewny swej silnej woli, a żadne trzy ani najśrodsze obietnice nie powinny go zatrzymać.

Schylił się tylko i jeszcze raz lekko pocałował uśmiechnięte usta kobiety, która była jego własnością...

Zaledwie wyszedł z hotelu — na przeciwnym chodniku oderwał się od muru jakiś osobnik, który wolnym krokiem, jak nieodstępny cień odprowadził go aż do portu.

„Książę Jorku” stał już pod parą. Ładowanie było skończone, luki zamknięte, ostatni pasażerowie i tragarze bagażu ręcznego tłoczyli się po wąskich schodkach do góry. Pertabr szedł razem z innymi.

W pewnej chwili wyjął lusterko i niby poprawiając włosy zauważył, że osobnik, który go szpiegował daje znać ki porozumiewawcze drugiemu osobnikowi stojącemu na statku.

— Ehe! — mruknął. — Będę miał opiekuna...

Zaledwie wszedł na statek — rozległ się donośny głos syreny, ściegnęto schodki, orkiestra zagrzmiała marszem księcia Jorku i — stary gruszył w swą ostatnią podróż, której miał nie skończyć...

— Czy w dalszym ciągu utrzymuje pani, że ryby nie są żywe?

WITOLD POPRZECKI

CZARNOZIEM

SCHNIE...

Powieść

STRESZCZENIE

Po dziesięciu latach niewinnie spędzonych w więzieniu powrócił do rodzinnej wsi Antoni Wiaderny i po spowiedzi objął swoje niesłychanie zapuszczone gospodarstwo. Faktem jego powrotu zainteresował się wywiadowca Szczepiek, który nie wierzy w winę Antoniego Wiadernego. We wsi Szczepiek zauważył Mateusza Wiadernego w intymnej rozmowie ze znanym komunistą Gryfenbergiem.

Na wszelki wypadek przystanął jeszcze raz i stwierdziwszy, że nikt go nie widzi zanotował sobie dzień, godzinę i okoliczności, w jakich po raz ostatni spotkał Henocha Gryfenberga. To był przecież nie przeciętny typ, który od wielu protokołów i aresztowań potrafił się wywinąć tak sprytnie, że karany był za dziesięć procent tego, co istotnie przeskrobał. Jeżeli zaś zjawił się w Wólce to znaczy, że coś tu przygotowywał i należało go mieć na uwadze.

Tak rozmyślając ani się spostrzegł, jak zarysowała się przed nim pochylona postać sędziwego księdza Sawickiego.

Szczepiek uklonił się z szacunkiem.

— Moje uszanowanie księdzu proboszczowi. Jestem Michał Szczepiek przodownik służby śledczej z Pomianowic...

Na taką rekomendację krzaczaste brwi księdza podniosły się do góry. Potem staruszek skrzywił się lekko, jakby niezadowolony, że oto znowu któ-

raś z jego owieczek przeskrobała i znowu trzeba będzie wstydzić się za tę wieś pełną zła i występku.

Niemniej jednak przyjął tę wizytę, jako jeszcze jeden dopust Boży i po króciutkiej chwili wahania wyciągnął rękę:

— Ksiądz Sawicki... — odpowiedział wolno i bez patosu.

To proste i niewymuszone obejście speszyło nieco Szczepka, który spodziewał się raczej bardziej pompatycznego przyjęcia, jakiejś wyniosłości, czy oschłości, zamiast czego spotkał życzliwą, jeśli się tak można wyrazić, niechęć. Ksiądz Sawicki nie mógł się ucieszyć z takiej wizyty, jednakże nie odniósł się do niej wrogo.

— Chciałem z księdzem proboszczem zamienić słów kilka na temat Antoniego Wiadernego, którego w tych dniach wypuszczono z więzienia... — zagaił delikatnie.

Brwi księdza podniosły się jeszcze wyżej.

— Obawiam się, że choć wszystko wiem w tej sprawie, nic panu nie będę mógł powiedzieć — rzekł staruszek dobitnie.

Szczepiek zmarszczył się. Trochę go zaskoczyło takie postawienie sprawy.

— To co wiem — dokończył ksiądz na widok tej jego miny — powierzono mi pod tajemnicą spowiedzi...

— Więc Wiaderny — podchwycił Szczepiek — był już u spowiedzi?

— Sądzę — odparł ksiądz — że i on nie robiłby z tego tajemnicy, więc mogę panu powiedzieć, że prosto z więzienia przyszedł do mnie, do konfesjonału... I dlatego mam do pana prośbę...

Szczepiek, aczkolwiek wiedział już co to za prośba, oświadczył z powagą:

— Spełnię ją niewątpliwie...

— Proszę Wiadernego, Antoniego Wiadernego, zostawić w spokoju. Jeżeli mu pan zacznie deptać po piętach gotów jest nabrać przekonania, że jeszcze za mało wycierpiał, zrodziłoby się w nim poczucie krzywdy, które mogłoby go pchnąć na złą

drogę. Przecież pan, jako policjant wie dobrze, że z więzienia często się wychodzi po to, aby do niego wrócić...

— Więc ksiądz proboszcz przypuszcza...?

— Nic nie przypuszczam — przerwał szybko staruszek — tylko proszę pana, żeby pan zostawił w spokoju człowieka, który całkowicie na ten sposób zasługuje. A poza tym ten spokój jest mu naprawdę potrzebny. Niech pan się postawi w położeniu człowieka, który dziesięć lat spędził w więzieniu i wraca do zrujnowanego gospodarstwa...

Widząc zaś, że młody człowiek zdaje się ustępować, ksiądz Sawicki dorzucił innym już tonem:

— A poza tym — znalazł się pan na moim gruncie, więc jest pan moim gościem. Niechno pan pozwoli tedy przez ogród, to nam moja gospodyni poda zaraz bardzo zimnego mleka zsiadłego z jakimś tam kartofelkami, w każdym razie warto tego spróbować...

Gdy Szczepiek zestawił sobie ten szalony upał, pulsujący w skroniach, co wyciskał z niego resztki potu i — zimne, zsiadłe mleko — musiał przyznać, że ksiądz Sawicki jest bardzo sympatycznym staruszką, co nie o wszystkich starych ludziach da się powiedzieć. Dlatego też zawahał się jeszcze chwilę, wreszcie rzekł:

— Jeżeli ksiądz prosi, żeby Wiadernego zostawić w spokoju, to muszę księdzu powiedzieć, że wcale nie po to przyjechałem tutaj, żeby go niepokoić. Bardzo się cieszę, że ksiądz ma o nim dobre zdanie i dlatego... mam prośbę do księdza... bo przecież ksiądz rozumie, że jestem policjantem i nie wolno mi kierować się żadnymi sentymentami, lecz wyłącznie rozumowaniem, rozkazem... ja zresztą mogę sam sobie coś rozkazać...

— Nic z tego nie rozumiem, co pan mówi — przerwał dobrodusznie ksiądz Sawicki. — Może dlatego, że naprawdę chce mi się pić. No, chodźmy. Porozmawiamy przy tym mleku...

(Dalszy ciąg nastąpi)

PRENUMERATA MIESIĘCZNA — 2 Zł

REDAKCJA I ADMINISTRACJA

Warszawa, ul. Zgoda 5

Telefony Redakcji: 3-25-08; 3-25-10; 3-25-11

Do rozmów międzymiastowych 3-25-09

Administracja czynna od 9 — 17

Wydawca: S-ka Wyd. Nowa Prawda Sp. z o.o.

Redaktor: F. Kwieciński

Sekretarz Redakcji przyjmuje codziennie od godz. 17—18

Rękopisów niezamówionych Redakcja nie zwraca

KONTO PKO nr 22612. KONTO ROZRACHUNKOWE nr 218

ZAKŁADY Drukarskie E. WYSZYŃSKI I S-ka WARSZAWA, ZGODA 5

CENY OGŁOSZEŃ:

Za wiersz milimetry lub jego miejsce na stronie tytułowej — zł 1.25; w tekście zł 0.80; za tekstem — zł 0.40; drobne 15 gr za wyraz; prace poszukiwane i zaofiarowane — 10 gr za słowo. Drobne — najmniej 10 wyrazów. Nekrologi — 50 gr mm; miejsce zastrzeżone 25% drożej; tabelaryczne i bilanse — 50% drożej. Wyrazy tłustym drukiem liczą się podwójnie. Duże litery — liczą się za słowo. Zagraniczne 50% drożej. Komunikaty (N) — 2 zł za mm. Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada.